

Svibanj / Lipanj 2022

Svezak 104, Broj 3

Glasnik Kristovog Kraljevstva

Abrahamsko Obećanje

**Božje Zavjetno Obećanje • Izbavljenje
Obećanje Za Kraljeve i Proroke
Riječi Život, i Djelo • Danijel, Prorok Nade
Oni Koji Se Boje Moga Imena**

Glasnik

Kristovog Kraljevstva

Ovaj časopis svake godine donosi mnoge stranice duhovnog štiva s raznim biblijskim temama. Svaki broj također navodi listu mnogih Biblijskih kongresa i konferencija na kojima ćeš naći Kršćansko zajedništvo. U svakom broju imamo i rubrike Vijesti i Pogledi na svijet (tekući događaji), Danas u Proročanstvu, i informacije o djelovanju Pastoralnog Biblijskog instituta. Pastoralni Biblijski institut objavljuje ovaj časopis dvomjesečno.

Informacije za kontakt

Pastoralni Biblijski Institut
P.O. Box 3274
Bremerton, WA 98310
ThePBI@comcast.net
www.HeraldMag.org

Dopisnici

102 Broad Street
Chesham, Bucks, HP5 3ED
Engleska

Berejski Biblijski Institut
P.O. Box 402
Rosanna, Victoria 3084
Australija

Urednički odbor

Urednički odbor od petorice koji nadgleda ovaj časopis, od kojih najmanje tri odobravaju objavljivanje svakog članka koji se pojavljuje na stranicama ovog časopisa. Premda su odgovorni za svaki objavljeni članak, odbor ne jamči za svaki izraz koji se u njima nalazi. Sadašnji urednici su: Len Griehs, Ernie Kuenzli, James Parkinson, David Rice, i Tom Ruggirello.

Odbor i urednici slažu se da vrijednost ovog časopisa ovisi o tome da li su suradnici bili slobodni izraziti svoje misli, pod uvjetom da su općenito u skladu sa karakterom i svrhom naše povelje za širenje Biblijskih istina. Godišnja pretplata na ovaj časopis diljem svijeta je 50 HRK, ili besplatno na pisani zahtijev.

Ovaj časopis i njegova misija

Ovlašten poveljom 1918, Pastoralni Biblijski institut, Inc., bio je osnovan za promicanje Kršćanske spoznaje. Njegov časopis, Glasnik Kristovog Kraljevstva, čvrsto zastupa jedini pravi temelj Kršćanske nade koji je sada općenito odbačen — otkupljenje kroz dragocjenu krv (1 Pet. 1:19). „čovjeka Krista Isusa, koji sebe dade kao otkup [odgovarajuća cijena, zamjena] za sve“ (1 Tim. 2:6). Gradeći na ovom sigurnom temelju zlatom, srebrom, i dragim kamenjem Riječi Božje (1 Kor. 3:11-15, 2 Pet. 1:5-11) njegova je daljnja misija „otkrivati svima kako se ostvaruje otajstvo od vjekova sakriveno u Bogu koji je sve stvorio, a sada se po Crkvi objavljuje Poglavarstvima i Vlastima na nebu mnogolika Božja mudrost“ (Efež. 3:5-10).

Oslobođen je utjecaja bilo koje partije, sekte ili ljudskih učenja, dok sve više i više nastoji dovesti svaki svoj iskaz u najveću podložnost volji Božjoj u Kristu, kako je izražena u Bibliji. Slobodan je dakle objaviti odvažno sve što je Gospodin izrekao — u skladu sa Božanskom mudrošću koja nam je dana da razumijemo. Njegov stav nije dogmatičan, nego uvjeren; jer znamo s čime je to potvrđeno, naime sa sigurnim Božjim obećanjima. Smatramo ga nečim pouzdanim što se može koristiti u njegovoj službi; stoga naše odluke u odnosu na ono što se može ili ne može pojaviti na njegovim stranicama moraju biti u skladu s našom prosudbom njegove volje, učenjima njegove Riječi, za izgrađivanje njegovog naroda u milosti i spoznaji. Mi ne samo da pozivamo, mi potičemo naše čitatelje da dokažu sve njegove iskaze sa nepogrešivom Riječi, na koju se stalno pozivamo kako bi olakšali takvo ispitivanje.

Za nas Biblija jasno uči

DA JE CRKVA „HRAM“ ŽIVOG BOGA — njegova „građevina“ čija gradnja traje cijelo Evandeosko doba — od kad je Krist postao Otkupitelj svijeta i „glavni kamen“ ovog hrama kroz kojega će kad bude završen Božji blagoslovi doći svim narodima i oni će imati pristup Njemu (1 Kor. 3:16,17, Ef. 2:20-22, 1 Moj. 28:14, Gal. 3:29).

DA SE U MEĐUVREMENU NASTAVLJA KLESANJE, OBLIKOVANJE I POLIRANJE posvećenih vjernika u Kristovo djelo pomirenja, i kada posljednji od tog „živog kamenja“, „izabranog i dragocjenog“ bude bio spreman, Veliki Graditelj će ih sve dovesti k sebi kroz prvo uskrsnuće; i hram će biti ispunjen slavom i biti će mjesto sastajanja Boga i ljudi tijekom Milenija (Otkr. 15:5-8).

DA JE TEMELJ NADE ZA CRKVU I SVIJET zasnovan na činjenici da je Isus Krist, milošću Božjom, okusio smrt za svakoga, „otkupnina za sve“ i da će on biti „istinita svjetlost, koja obasjava svakoga čovjeka i koja dolazi na svijet“ u određeno vrijeme (Hebr. 2:9, Ivan 1:9, 1 Tim. 2:5,6).

DA JE NADA CRKVE da će biti poput svog Gospodina, „vidjeti ga kakav doista jest“, biti „sudionikom božanske prirode“, i imati udjela u njegovoj slavi kao sunasljednici (1 Ivan 3:2, Ivan 17:24, Rim. 8:17, 2 Pet. 1:4).

DA JE SADAŠNJI ZADATAK CRKVE usavršavanje svetaca za buduće djelo službe; razvijanje u sebi svake milosti; biti Božji svjedok svijetu; i pripremiti se da budu kraljevi i svećenici u sljedećem dobu (Ef. 4:12, Mat. 24:14, Otkr. 1:6, 20:6).

DA JE NADA ZA SVIJET milenijsko kraljevstvo u kojemu će svi dobiti priliku biti blagoslovljeni sa spoznajom i svim drugim — vraćanje svega onog što je Adam izgubio, svima koji to prihvate i koji budu bili poslušni, iz ruku njihovog Otkupitelja i njegove proslavljene Crkve — dok će svi nepopravljivi biti zauvijek uništeni (Djela 3:19-23, Iza. 35).

U Početku

Ovo pitanje razmatra Abrahamsko Obećanje i riječi dvadeset naknadnih proroka da pokažu postupno razotkrivanje proročanskih detalja ovog bezuvjetne zakletve od Boga.

U središte ovog broja umetnut je 29-inčni rasklop koji uređuje Abrahamsko Obećanje u sedam doktrinarnih okvira i zatim prati njihove niti proročanstva vrijeme: pomirenje, uskrsnuće, obnova, Otkupnina, vraćanje Izraela u njihovu zemlju, i vraćanje Izraelaca Bogu.

Kako bi Abrahamsko obećanje bilo ostvareno? Kada bi Božji narod mogao očekivati njegovo ispunjenje? Tko bi postao "Abrahamovo sjeme," i kako riječi proroka otkrivaju nit Božjeg milosrđa usred njihovog problematičnog svijeta?

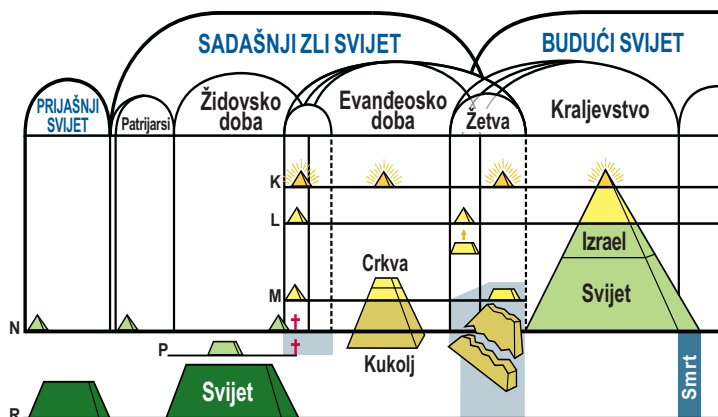
Božje Zavjetno Obećanje razmatra živote Abrahama, Izaka i Jakova. Istražuje izvorno obećanje, zahtjev od Boga za prinošenjem Izaka i pojedinosti o tom iskustvu kao praslici pomirenja u Isusu kao obećanom Abrahamovom sjemenu.

Izbavljenje razmatra živote Josipa, Mojsija i Jošue i pokazuje kako svaki od ovih proroka pružaju ilustraciju Velikog Izbavitelja, Krista. Žrtveni prinos bio je potreban prije nego što su blagoslovi mogli poteći.

Obećanje za Kraljeve i Proroke razmatra Davida, Salomona, Iliju i Elizeja i Božju ljubaznost očitovanu u njihovim životima. Tri Davidova pomazanja ukazuju na tri pomazanja našega Gospodina. Osam čuda u Ili-

SLIKOVNI PRIKAZ VJEKOVA

Od izgubljenog do ponovno uspostavljenog Raja

Abrahamsko Obećanje
Svibanj / Lipanj 2022
Svezak 104, Broj 3

4 Božje Zavjetno Obećanje

8 Izbavljenje

12 Obećanje Za Kraljeve i Proroke

16 Riječi Život, i Djelo

20 Danijel, Prorok Nade

24 Oni Koji Se Boje Moga Imena

jinom životu predočavaju događaje Evandeoskog doba. Šesnaest moćnih djela u Elizejevom život predočava događaje u Milenijskom dobu.

Riječi, Život i Djelo istražuju neke od najljepših proročanstva Izaije, Miheja, Joela, i Amosa, ali počinje s time kako Apostol Matej identificira Isusa kao obećanog sina Abrahamovog.

Danijel, Prorok Nade razmatra Danijelov život, njegovu čestitost u zatočeništvu, žed za znanjem i ovisnost o Bogu za čudesno tumačenje snova. Danijel je dobio prednost zapisivanja vremenskih proročanstva o Isusovom prvom i drugom dolasku.

Oni koji se boje Imena Moga razmatra kako su proročanstva Hošee, Sefanije, Jeremije, Ezekiela, Zaharije i Malahije providjeli nadu u pomirenje, obnovu, ozdravljenje i povratak Izraela natrag Bogu. Nedostatak vjere u Izraelu potiče nas usredotočiti se na Božju pravednost.

Nadamo se da će te biti izgrađeni ovim brojem i potičemo vas da nadete iznenađenje u Vijestima & Pogledima!

Božje Zavjetno Obećanje

„Samim sobom sam se zakleo, govori JEHOVA ... mnogostruko ću umnožiti sjeme tvoje kao zvijezde na nebu i kao pijeska na obali morskoj ... u sjemenu tvome blagoslovit će se svi narodi zemaljski” (Postanak 22:16-18).

Prije četiri tisuće godina Bog je izabrao Abrahama, čovjeka vjere, preko koga bi ispunio svoju namjeru da blagoslovi “sve narode na zemlji.” Tri Doba Božjeg plana su korištena u tom procesu: Židovsko Doba, Evanđeosko doba i Milenijsko doba.

U ova tri doba Bog razvija naciju Izrael, klasu Nebeske Crkve, i vraća Svijet čovječanstva u vječni život.

Postanak 22, izvor našeg uvodnog teksta, bilježi prinošenje Izaka koje je Bog tražio od Abrahama. Ovo je bio težak test Abrahamove vjere. Također prikazuje bitne temelje na kojem počiva Božji plan, naime, prinos Isusa Krista, sina Božjega, kao otkupne žrtve za čovječanstvo.

“Bog je iskušavao Abrahama ... Uzmi sada sina svoga, jedinca svoga Izaka koga voliš, te pođi u zemlju Moriju i tamo ga prinesi kao žrtvu paljenicu na jednoj od gora za koju ću ti reći!” (Postanak 22:1,2) Mjesto Morija je značajno, jer to je mjesto gdje će kasnije biti izgrađen Hram. “Tada je Salomon počeo graditi Dom JEHOVIN u Jeruzalemu na gori Moriji” (2 Ljetopisa 3:1). Sam će Isus umrijeti na Kalvariji, zapadno od Jeruzalem, na uzvišenju u blizini.

Redak 2 specificirao je vrstu prinosa, “žrtva paljenica.” U Levitskom zakoniku postoje tri osnovne vrste prinosa — paljenica, pomirbena žrtva i žrtva za grijeh. Žrtva paljenica je prihvaćeno “da izvrši iskupljenje” za ponuditelja, a trebala se staviti izravno “na drvo” (Levitski zakonik 1:4, 8) — baš kao što je Isusova smrt na drvenom križu osigurala pomirenje za čovječanstvo. Isus je “ponio naše grijeha u svoje tijelo na drvetu” (1. Petrova 2:24).

Abraham, s Izakom i dvojicom mladića, krenuo je na svoje putovanje. „A treći dan Abraham je podigao oči svoje i opazio mjesto u daljini” (Postanak 22:4). Isus će kasnije reći: „Abraham, otac vaš, radovao se da bi vidio moj dan” (Ivan 8:56). Vrijeme od Adama do Abrahama bilo je nešto više od 2000 godina, tako da se je Abrahamov proročanski pogled na Mesiju, “izdaleka”, pojavio se na treći 1000-godišnji dan čovječanstva.

Postanak 22:6 kaže da je Abraham „uzeo drva za žrtvu paljenicu i položio ih je na Izaka njegovog sina.” Apostol Ivan je kasnije rekao o Isusu: „Noseći svoj križ izišao je [u] ... Golgotu” (Ivan 19:17).

Abraham i Izak sami su uzašli na brdo, možda predstavljajući da je Bog bio odgovorna strana za prinošenje svog “jedinorođenog Sin” za nas (Ivan 3:16). Dok su se uspinjali, Izak upita: “Gdje je janje za paljenicu?” Odgovor je bio: “Bog će sam sebi osigurati janje za žrtvu paljenicu” (Postanak 22:7,8). Kasnije je anđeo zaustavio Abrahamovu ruku. Ali janje, Izak, bilo je prihvaćeno.

Sljedeća spomenuta životinja bila je drugačija. To bio je “ovan uhvaćen u šipražju svojim rogovima,” kojeg je Abraham prinio “za žrtvu paljenicu namjesto njegovog sina.” Suho šipražje u kojem se ova žrtva uhvatila glavom, podsjeća nas na trnovu krunu stavljenju Isusovu glavu (Matej 27:28-29).

“Tako je Abraham prozvao ono mjesto “Jehovahjireh” što znači “Jehova će se pobrinuti (Postanak 22:14 rubno čitanje) Sam Bog dao je otkupljenje za naše grijeha, prinoseći svog vlastitog sina, u žrtvu, da otkupi Adama i njegovu rasu, od prokletstva.

Prisegnuo Je

Božji anđeo je tada zazvao drugi puta, “Samim sobom sam se zakleo, govori JEHOVA, zato što si učinio ovo djelo i nisi uskratio sina svoga, jedinca svoga, blagoslovom ću te blagoslivljati i mnogostruko umnožiti sjeme tvoje kao zvijezde na nebu i kao pijeska na obali morskoj...u sjemenu tvome blagoslovit će se svi narodi zemaljski” (Postanak 22:16-18, NASB).

Bog je tražio od Abrahama da prinese Izaka

Izak je nosio drva, kao što je Isus nosio križ

Ovo je izvanredna obveza. Kada Bog govori, imamo punu sigurnost da ono što god da govori, bit će učinjeno. Ali ovog prilikom Bog je učinio nešto izvanredno i bez premca. Sam se Bog zakleo zakletvom za ostvarenje Njegovog obećanja. Kada je Krist Isus patio i umro na križu, Bog je opet progovorio. “I gle, hramski se zastor razderao nadvoje, od vrha do dolje; i zemlja se potresla, a stijene su se raspucale; i otvorili su se grobovi ... A kad su satnik i oni što su s njim čuvali Isusa vidjeli potres i što se dogodilo, jako su se uplašili govoreći: “Doista, ovaj je bio Sin Božji” (Matej 27:51-54). Ove radnje bile su nepovredivo svjedočanstvo od Boga da Isusovom smrću sve treba biti ostvareno.

Pokrenuta su dva doba otkupljenja kako bi se ispuni- lo sve što je Bog obećao. Razdiranje zastora u hramu označavalo je da je razdiranjem Isusovog tijela, očitovao “ulazak u svetinju.” „Uzvišeni Božji poziv u Kristu Isusu” otvoren je za razvoj “zvijezda nebeskih” ili razreda Nevjeste (Hebrejima 10:20, 9:8). Potres koji je potresao kopno bio je znak da će Božji sudovi ukloniti stare sile i zamijeniti ih vladavinom pravednosti. Otvoreni grobovi svjedočili su o vremenu kada će cijelo čovječanstvo, pos- vuda ustati iz smrti da bude blagoslovljeno kao “pijesak na obali morskoj.”

Dvije Nepromjenjive Stvari

“Tako je Bog, kad je htio baštinicima obećanja obilnije pokazati nepromjenljivost svoga nauma, to potvrdio zak- letvom: da bismo kroz ta dva nepromjenjiva čina [Božja riječ, i Božja zakletva], u kojima je Bogu nemoguće laga- ti, mi koji smo pribjegli k utočištu imali snažnu utjehu da se držimo nade koja je postavljena pred nas” (Hebre- jima 6:17,18) Izakovo prinošenje bilo je prigoda Božje neopozive potvrde. Isusova smrt na Kalvariji pružila je nepromijenjivi temelj za ostvarenje obećanja i zalog Božji.

“Zatim se Abraham vratio momcima svojim, pa su ustali i zajedno pošli u Beeršebu. I Abraham je prebivao u Beeršebi” (Postanak 22:19). Značenje Beeršebe je “izvor zakletve” (Postanak 21:31, mar- gina). To je prikladan naziv. Dobro nas podsjeća da je Isus izvor živih voda. Zakletva se obvezuje koristiti ove vode za blagoslov čovječanstva.

Dvojica mladića koji surađuju s Abrahamom i Iza- kom na ovom putovanju podsjećaju nas na dvije sku- pine ljudi koje sudjeluju u dobima otkupljenja nakon Kalvarije. U Evandeoskom Dobu, Židovski vjernici primani su na Pedeseticu. Kasnije su Pogani prim- ljeni od Kornelija pa nadalje.

Za drugo doba Otkupljenja, Milenijsko Kraljevst- vo, Ezekiel 46:1 pokazuje da će vrata koja dopuštaju ljudima pristup Bogu biti otvorena u subotu, sedmog tisućljeća od Adama, za čovječanstvo. Vrata će također biti otvorena na dan mladog mjeseca, prikazujući vrijeme kada ponovno raste naklonost Izraela. Ove dvije skupine, Pogani i Izrael, sugerirani su još u vrijeme Isusova raspeća. Isus je stavljen na križ da otkupi Židove od prokletstva Zakona, u treći sat. Isus je kasnije umro za sve, u deveti sat. Kasnije, Duh Sveti spustio se na Židovske učenike na Pedeseticu u treći sat, a na Pogana Kornelija u dev- eti sat.

Dobre Vijesti sa Sjevera

“I dogodilo se poslije ovih događaja da su Abrahamu dojavili, govoreći: “Evo, i Milka je rodila djecu bratu tvome Nahoru” (Postanak 22:20). To sugerira da na- kon doba žrtve, postoje dobre vijesti o prirodnom Izraelu, predstavljenom u Abrahamovu bratu koji je ostao na sjeveru u Haranu. Nije došao u zemlju obećanja - baš kao što prirodni Izrael nije iskoristio priliku Evandjelja.

Ali nisu zaboravljeni. Postanak 22:21-24 navodi 12 Nahorovih sinova, što predstavlja 12 plemena Izraela. Kod otvaranju drugog doba otkupljenja, Izrael se nalazi u dobrom stanju, spreman za Kraljevstvo. Išmael, druga slika prirodnog Izraela, također je imao 12 sinova (Post- anak 25:16). I tih 12, i Nahorovih 12, predstavljaju tjele- sni Izrael.

Sljedeći redak, Postanak 23:1, bilježi smrt Sare, koja je predstavljala duhovni ili nebeski dio Abraham- skog saveza. Njezin odlazak predstavlja kraj Evandeosko doba, što otvara put za Milenijsko Kraljevstvo.

Prah Zemaljski

Božje obećanje nakon prinošenja Izaka uključuje dva opisa sjemena Abrahamovog, “zvijezde nebeske” i “pije- sak na morskoj obali.” Oni pak povezuju dva doba otku- pljenje nakon Kristove smrti.

Međutim, postoji i treći opis Abrahamovog sjemena, čije prvo spominjanje prethodi ostalima. To je, “zemaljski prah.” Ovaj se pojavljuje prvi put u Postanku 13:14-17. “Tada je JEHOVA rekao Abram, nakon što se Lot odvojio od njega: “Podigni sada oči svoje i pogledaj s mjesta na kojem si: prema sjeveru i jugu i istoku i zapadu, jer ću svu zemlju koju vidiš dati tebi i sjemenu tvome zauvijek” (reci 14, 15).

Ovdje je predmet fizička zemlja obećanja. Izrael, Abrahamovi potomci kroz Izaka i Jakova, bi primili ovu zemlju nakon 400 godina (Postanak 15:13). To bi bilo nakon izlaska Izraela iz Egipta i osvajanja Kanaana. Tako redak 16: “I učinit ću sjeme tvoje kao prah na zemlji,” ima a simbolično značenje za prirodni Izrael.

To obećanje o fizičkoj zemlji bilo je ispunjeno prirodnom Izraelu tijekom Židovskog doba. Istina je da su zbog neposlušta bili kasnije protjerani iz zemlje od Asiraca i Babilonaca. Ali u svakom slučaju Bog je obećao, preko proroka, da će se ponovno vratiti. Vratili su se nakon zarobljeničtva u Babilonu. Zatim ih je Rim ponovno rasprišio, a danas su ponovno okupljeni. Ali Božje obećanje da će dati zemlju Abrahamovom potomstvu se prvi put ispunilo u Židovsko doba, prije nego što je Isus umro na Kalvariji. Možda su zato, povodom Abrahamovog prinošenja Izaka, samo dva preostala opisa spomenuta — zvijezde i pijesak — dva razreda su se razvila nakon Isusove smrti.

Čini se da se tri opisa Abrahamovog sjemena, dana u ovom nizu - Prah zemaljski, zvijezde nebeske i pijesak na morskoj obali — primijenuju na tri uzastopna doba u Božjem planu - Židovsko doba, Evandeosko doba, i Milenijsko doba. Prah je Izrael, zvijezde su Crkva, pijesak je svijet.

Tri Žene

Isti niz je predstavljen s tri žene u Abrahamovu životu od kojih je imao djecu imenovanu u Starom zavjetu. Sara je bila žena Abrahamova kad je Bog dao svoje obećanje (Postanak 12:7) i njegovu zakletvu (Postanak 22:16). Dano obećanje bilo je s obzirom na dolazak Isusa Krista, sjemena Abrahamovog u najvišem smislu, koji bi blagoslovio svijet (Galaćanima 3:16).

Međutim, u dugom prolasku godina do kad je Krist došao, Izrael se razvio tijekom Židovskog doba pod Savezom Zakona, sa svojim brojnim pravilima i obvezama. Pavao kaže da je taj savez, koji je njegovao prirodni Izrael, bio predstavljen sa Hagarom. Ona nikada nije bila punopravna žena Abrahamova, nego Sarina sluškinja (Galaćanima 4:22-25) - predstavlja ropstvo Zakona, pod kojim je bio Izrael (Išmael) razvijen. Činjenica da je

Prirodni Izrael, “prah zemaljski” dobit će zemlju

Hagara bila Egipćanka, sugerira da bi Izrael bio “rođen” iz boli egipatskog ropstva (Postanak 16:1, Izlazak 4:22).

Sara je predstavljala izvorni Božji savez s Abrahamom za sjeme koje će blagosloviti svijet. Njezin sin Izak predstavlja Krista. Međutim, u Galaćanima 3:29 Pavao to proširuje na Crkvu također. Ako dodemo u Krista, “onda smo [mi] Abrahamovo potomstvo i nasljednici prema obećanju.” “Mi, braćo, kao što je Izak bio, jesmo djeca obećanja” (Galaćanima 4:28).

Pavao ne govori o Keturi. Živeći na prijelazu kojim se zatvara židovsko doba i otvara Evandeosko doba, Pavlove su misli bile usredotočene tamo. Ali Abraham je imao drugu djecu, i nakon što je Sarah preminula, uzeo je drugu suprugu, Keturu. Dakle, nakon zatvaranja duhovnog dijela Abrahamovog saveza, otvara se još jedna značajka, koju je predočavala Ketura, zemaljski dio Saveza obećanja.

Prema 1. Ljetopisa 1:32, šest sinova koje je Ketura rodila Abrahamu bili su rođeni prije Sarine smrti, kad je Ketura bila konkubina. Simbolično, ovo je prikladno, jer njezinih šest sinova predstavljaju svijet čovječanstva rođen tijekom 6000 godina grijeha. Nakon Sarine smrti, kada je Ketura postala puna supruga, status Keturinih sinova bi bio povišen. Slično, u Kraljevstvu, status čovječanstva će biti povišen. Naknadno Abraham je poslao šest Keturinih sinova na istok, u istočni kraj,” podsjećajući nas da se prvobitni rajski dom za čovjeka nalazio “na istoku u Edenu” (Postanak 25:6, 2:8).

Četiri Lokacije – Četiri Doba

Nakon potopa četiri nas doba vode u ispunjenje Božjih obećanih blagoslova. Možda su oni naznačeni s četiri mjesta uključena u Abrahamovo putovanje, sve do njegova posjeta Egiptu, čime počinje druga slika.

Abraham je započeo u Uru Kaldejskom. Odatle se

Zvijezde Nebeske (Crkva) i Pijesak na obali Morskoj (Svijet)

preselio sa svojim ocem Terahom u Haran, zatim dalje u Šekem, i na kraju, u Betel — četiri mjesta. Haran je bio spomenut ranije, kao poveznica s 12 plemena Izraela. S tim u vezi, Haran predstavlja Židovsko doba. Izrael je napustio stari svijet poganskih koncepata, a zatim postao nacija predana štovanju Jehove tijekom Židovskog doba. Možda Ur Kaldejski predstavlja prethodno doba, Patrijarhalno doba, kada su data obećanja.

Kad je Abraham došao u zemlju obećanja, prvo se zaustavio u Šekemu. Tamo, po prvi put u pripovijesti o Abrahamu, spominje se oltar. Ako Šekem predstavlja Evandeosko doba, prikladno je da nas tamošnji oltar podsjeća na Isusovu žrtvu koja je otvorila prvo doba isкупljenja.

Abraham se zaustavio istočno od Betela, “Božje kuće.” Ovdje je sagradio i oltar, i “zazvao Jehovu imenom” (Post. 12:8). Možda ovo mjesto predstavlja drugo doba otkupljenja, oslobađanje čovječanstva od prokletstva.

Stoga, nakon Patrijarhalnog doba, tri doba blagoslova slijede. Tri žene rađaju djecu Abrahamu. Tri opisa sjemena Abrahamu su dana. U svakom slučaju imamo simbolički pregled triju doba: Židovsko doba, Evandeosko doba

i Milenijsko doba.

Netom Pred Nama

Danas, netom pred nama, blagoslovi Božjeg Saveza s Abrahamom doseći će “sve nacije.” Tada svaka osoba po vjeri može doći u Krista, i postati priznata, u duhovnom smislu, kao Abrahamov potomak, “koji je otac svih nas” (Rimljanima 4:16).

— *David Rice*

Izbavljenje

„Jer je JEHOVA, Bog naš, on je taj koji je izveo nas i očeve naše iz zemlje egipatske, iz kuće ropstva, i koji je na naše oči učinio te velike znakove i štitio nas cijelim putem kojim smo išli i među svim narodima kroz koje smo prolazili” (Jošua 24:17).

U svojoj srži, Abrahamsko Obećanje i Savez je priča o izbavljenju: Abrahamovo oslobođenje od idolo-poklonstva Ura, izbavljenje Abrahamaove obitelji u vlastitu zemlju, i na kraju i oslobođenje čovječanstva od vladavine grijeha i smrti. Ali za postizanje ovog oslobođenja bio je potreban izbavitelj. Bog, kroz Abrahamski savez i njegove naknadne saveze (Zakon, Novi) pruža obilje informacija i o tom izbavitelju i izbavljenju koje će oni pružiti.

Smatramo da je ovo oslobođenje posebno ilustrirano u tri osobe koje su imale vitalnu ulogu u Povijesti Izraela: Josip, Mojsije i Jošua. Svaki ne samo da je imao ključnu ulogu u izbavljenju tjelesnog Izraela, nego oni također pružaju ilustraciju većeg osloboditelja, Krista i konačno oslobođenje koje će On osigurati od grijeha i smrti, za Izrael i cijelo čovječanstvo.

Josip

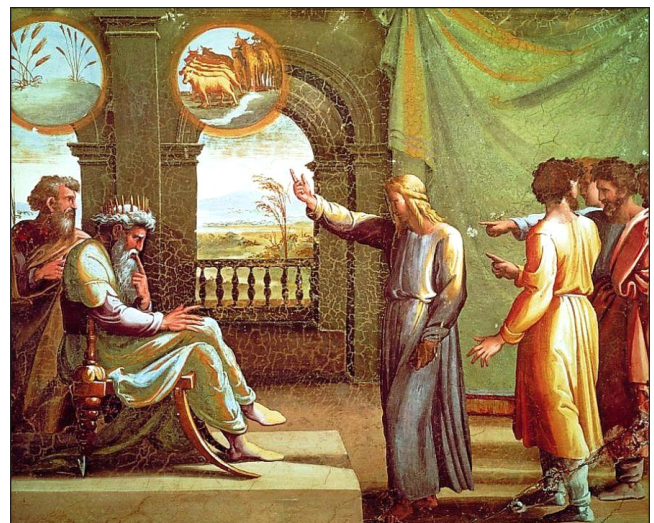
Josipova priprema kao Izraelskog osloboditelja počela je s nepunih 17 godina kada je prodan u ropstvo od strane svoje braće. Jakovljevo favoriziranje prema Rahelinom prvorođenom sinu, zajedno s Josipovim snovima o snopovima i suncu, mjesecu, i zvijezdama, rasplamsalo je ljubomoru i neprijateljstvo prema njemu od njegove starije braće (Postanak 37:5-11). Prodali su ga u ropstvo Midjanskim trgovcima i vratili Jakovu, Josipu raznobojna tunika umrljanu jarčjom krvlju. Kako prikladna ilustracija kako će osloboditelj Izraela i čovječanstva morati prolići svoju krv da pruži otkupljenje i tako, uspostaviti osnovu za Abrahamsko Obećanje.

Odveden u Egipat, Josip je postao rob „Potifara, faraonovog časnika, kapetan tjelesne straže” (Postanak 37:36). Na sličan način, veći osloboditelj Izraela i čovječanstva, Krist, “postao je tijelom i nastanio se među nama i vidjeli smo njegovu slavu, slavu kao Jedinorođenca od Oca” (Ivan 1:14). Logos “lišio se toga, uzevši na sebe obličje sluge ... postao sličan čovjeku” (Filipljanima 2:7). Bog je „napravio njega [Isusa] koji nije upoznao grijeh da bude grijehom [prinos za grijeh] zbog nas, da mi postanemo pravednost Božja u njemu” (2. Korinćanima 5:21).

Abrahamski Savez zahtijevao je žrtveni prinos za grijeh prije nego što su mogli njegovi blagoslovi poteći cijelom čovječanstvu. Ovo je bilo prikazano kada je Bog tražio od Abrahama da prinese svog sina Izaka kao žrtvu na planini Moriji (Postanak 22:2-22). Josip je postao rob, a kasnije otišao u zatvor, prikazujući kako Logos postaje čovjek Krist Isus i potom odlazak u smrt kao otkupninu za oca Adama.

Kad je Potifar “opazio da je JEHOVA s njim i da je JEHOVA učinio da u ruci njegovoj uspije sve što je radio ... on ga je [Josipa] postavio nadglednikom nad domom svojim i sve što je imao predao je u ruke njegove ... JEHOVA je blagoslovio dom Egipćaninov radi Josipa” (Postanak 39:3-5). Na sličan način, Bog je Njegovim Duhom i snagom dao da napreduje Isusovo djelo za vrijeme njegove zemaljske službe. Isus je rekao: „Ne vjeruješ li da sam ja u Ocu i Otac u meni? Riječi koje vam govorim ne govorim sâm od sebe; nego Otac koji prebiva u meni sâm čini djela” (Ivan 14:10).

Josipov uspjeh i izgled zapeli su za oko Potifarovoj ženi i ona ga je stalno nastojala zvesti. Josip je odbio njeno nabacivanje i pobjegao od njezine prisutnosti (Postanak 39:7-12). Za odmazdu je optužila Josipa za napad i Potifar je dao Josipa baciti u zatvor (reci 13-20). Slično je Sotona koristio razna sredstva i pojedince za pokušaj korumpiranja Isusa u odnosu na njegovo poslanje kao čovjekovog otkupitelja. Ne

Josip pred Faraonom

uspjeh u tome Sotona je potaknuo Židovske vođe da optuže Isusa pred Rimskim vlastima i da ishoduju da ga se razapne stavivši ga u veliku tamnicu smrti (Psalmi 142:7, Izaija 42:7).

Božja dobrota prema Josipu dok je bio u zatvoru, Josipova interpretacija snova peharnika i pekara, i faraonovih snova o kravama i klasju, dovelo je do Josipovog oslobođanja (Postanak 39:21-41:14). Tumačenje faraonovog sna, i sugeriranje kako odgovoriti na to, dovelo je do njegovog uzvišenja pored faraona. "Postavio sam te nad svom zemljom egipatskom. (40) ... samo na prijestolju Ja ću biti veći od tebe" (Postanak 40:41,40). Ovo je lijepa ilustracija Isusova uskrsnuća iz mrtvih: Bog ga „uskrsnuo iz mrtvih i posadi ga s Njegove desne strane na nebeskim mjestima" (Efežanima 1:20).

Josip je sada bio u poziciji da spasi svoju braću kad se dogodila prorečena glad godinama kasnije. Kad je Josip otkrio svoj pravi identitet svojoj braći, rekao je: "A mene je poslao Bog pred vama da vam sačuva potomstvo na zemlji i živote vaše spasi velikim izbjavljenjem. Tako sada niste me vi ovamo poslali, nego Bog; i on me postavio ocem faraonu i gospodarom nad svom kućom njegovom te vladarom nad svom zemljom egipatskom" (Postanak 45:7,8). Baš kao što je Bog poslao Josipa naprijed da oslobodi svoju obitelj, Bog je poslao Isusa naprijed i podigao ga nad antitipskim Egipatom da bude vječni otac [životvorac] ne samo svojoj braći židovskim narodu, već cijelom čovječanstvu. Na taj način Josipov život ilustrira ne samo pomirenje, nego uskrsnuće, obnovu, i duhovnu hranu koja će biti pribavljena za sve u Kristovom kraljevstvu u ispunjenju Abrahamskog Saveza.

Mojsije

Četiri stotine trideset godina nakon što je Bog dao savez Abrahamu, Bog je podigao drugog izbavitelja za Izrael, Mojsija (Postanak 12:7; Izlazak 12:40,41). Mojsije je ranije pokušao na svoj ruku izbaviti Židovskog brata i morao je pobjeći za svoj život (Izlazak 2:11-15). Četrdeset godina kasnije mu se anđeo Božji ukazao kod gorućeg grma i rekao: "Zato sada, dođi, pa ću te poslati k faraonu da narod moj, sinove Izraelove, izvedeš iz Egipta" (Izlazak 3:10). Četiri puta je Mojsije rekao da nije kvalificiran za to biti izbavitelj Izraela. Konačno, Mojsije je rekao: "Gospodaru moj, molim te, pošalji po rukama *onoga koga ti želiš poslati*" (Izlazak 4:13 ESV). Mojsije se je, gledajući u svoje tijelo, osjetio nesposobnim za tako veliki zadatak. Ali Božja obećanja podrške na kraju su uvjerala Mojsija, i vratio se u Egipat kao Božji predstavnik da oslobodi Abrahamove potomke i odvede ih natrag u Obećanu zemlju.

Mojsije kod Gorućeg Grma

Kasnije je Bog objasnio kako je to oslobođenje bilo povezano s Abrahamskim Savezom. "A pojavio sam se pred Abrahamom, Izakom i Jakovom pod *imenom* Bog Svesilni; ali svojim imenom JEHOVAH nisam se njima obznanio. Tada sam i savez svoj s njima sklopio da im podarim zemlju kanaansku, zemlju njihova proputovanja, gdje su bili tuđinci. I ja sam isto tako čuo stenjanje sinova Izraelovih koje Egipćani drže u ropstvu i sjetio sam se svoga saveza. Stoga kaži sinovima Izraelovima: ja *sam* JEHOVA; i ja ću vas izvesti ispod bremena Egipćana i osloboditi vas od ropstva njihova, te vas otkupiti ispruženom mišicom i silnim osudama. I uzet ću vas za svoj narod i bit ću vam Bog, pa ćete spoznati da *sam* ja JEHOVA, vaš Bog koji vas oslobađa ispod bremena egipatskih. I dovest ću vas u zemlju za koju sam se zakleo da ću je podariti Abrahamu, Izaku i Jakovu; i predat ću vam je u baštinu, ja *sam* JEHOVA'" (Izlazak 6:3-8).

Mojsije je bio Božji predstavnik - govoreći faraonu da pustio njegov narod Izrael da ode da bi mogli služiti Jehovi. "Onda ti reci faraonu: 'Ovako govori JEHOVA: Izrael je moj sin, *baš* moj prvorodenac; i kažem ti: pusti sina moga da ode, da mi može služiti; a ako odbiješ pustiti ga, evo, ja ću pogubiti tvog sina, *baš* prvorodenca tvoga'" (Izlazak 4:22-23). Još prije prve pošasti Bog je preorekao ishod Mojsiju. U ovom natjecanju, faraon predstavlja Sotonu, boga ovog sadašnjeg zlog svijeta, držeći obitelj čovjeka u ropstvu grijeha i smrti. On je težak gospodar; i poput Izraelaca, čovječanstvo stenje i vapi za pomoći (Izlazak 2:23,24). Mojsije je slika Isusa Krista, Božjeg zastupnika u vođenju čitave ljudske obitelji, predstavljene u Izraelu, do slobode od sotone i ropstva. Takvo je izbjavljenje obećano u Abrahamskom Savezu.

Osim toga, Bog je imao na umu još jedan Savez, samo s Izraelom, to bi ih pripremilo biti dijelom izbavitelja i nagovijestilo je budući savez pod kojim bi čovječanstvo bilo blagoslovljeno. Na gori Sinaju Bog je obećao: “Vidjeli ste što sam učinio Egipćanima; i *ka*ko sam vas nosio na krilima orlova i k sebi vas donio. Stoga sada, budete li doista slušali glas moj i držali savez moj, tada ćete mi biti osobito blago iznad svih naroda, jer moja je sva zemlja; i bit ćete mi kraljevstvo svećenika i sveti narod! To *su* riječi koje ćeš izgovoriti sinovima Izraelovima” (Izlazak 19:4-6).

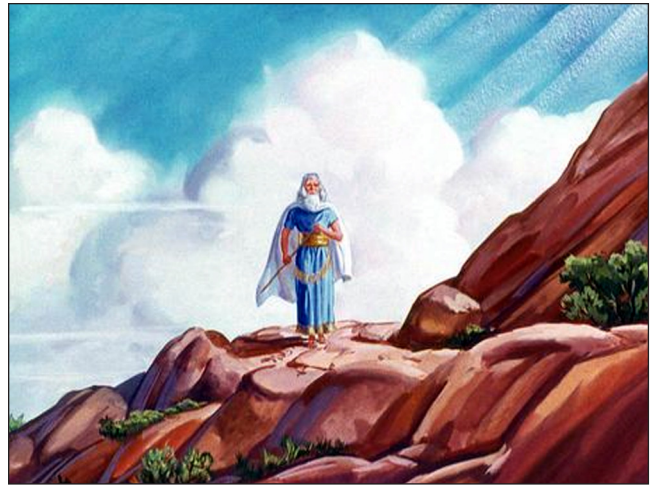
Kad je Mojsije “pred njihovim licima izložio sve te riječi koje mu je JEHOVA zapovjedio. A sav je narod zajednički odgovorio i rekao: “Izvršavat ćemo sve što je JEHOVA rekao” (reci 7,8). Savez Zakona koji je Bog uspostavio s Izraelom na gori Sinaj bio je staratelj ili učitelj da ih odvede do Mesije, Isusa Krista, da ga prihvate i postanu dio velikog osloboditelja, Krista glave i tijela, nacija kraljeva i svećenika po redu Melkisedekovu (Galaćanima 3:24, Hebrejima 6:20, 1. Petrova 2:5,9, Otkrivenje 1:6, 5:10).

Kao posrednik Saveza Zakona, Mojsije je predstavljao civilni dio Melkisedekovog svećenstva, s Aronom koji predstavlja religiozni dio ovog svećenstva kroz njegovu ulogu kao velikog svećenika. Mojsije je kao posrednik predstavljao Krista kao posrednik Novog saveza, onoga koji će stati između čovječanstva i božanske pravde štiteći čovječanstvo dok se uzdižu uzvišenom cestom svetosti natrag u savršenstvo i sklad s Bogom (Hebrejima 8:6, 9:15, 12:24).

Mojsije je poučavao Izrael zakonima i propisima Saveza Zakona tako da: „Hodite po svim putevima koje vam je JEHOVA, Bog vaš, zapovjedio, da tako možete živjeti, i da vam *može biti* dobro ” (Ponovljeni zakon 5:33). Nažalost, Izraelci nisu razvili “takvo srce u njima, da me se boje i uvijek drže sve moje zapovijedi, da dobro bude njima, i sinovima njihovim zauvijek” (redak 29). Kao rezultat toga, nisu uspjeli postati taj narod kraljeva i svećenika o kojem je Bog govori u Izlasku 19:4-6.

Slično, Mojsije je predočavao većeg zakonodavca, Krista, koji predsjedava Novim savezom sklopljenim s domom Izraelovim i Judinim (Jeremija 31:31-34). “Nato mi je JEHOVA rekao: ...Podignut ću im Proroka između njihove braće, nalik na tebe i stavit ću riječi svoje u usta njegova i on će im govoriti sve što mu zapovjedim. I dogodit će se, svakome koji neće poslušati moje riječi koje će on govoriti u moje ime, *da* ću *ih* ja zatražiti od njega” (Ponovljeni zakon 18:17-19).

Za razliku od njihovog iskustva pod Savezom Zakona, Izraelci i čovječanstvo općenito, poslušat će Krista, Posrednika Novoga Saveza. Po Kristu će Bog

Mojsije na gori Sinaj

“staviti Zakon svoj u nutrinu njihovu i upisati ga u srce njihovo. I ja ću biti Bog njihov, a oni će biti narod moj I neće više nitko učiti bližnjega svojega, i nitko brata svojega govoreći: ‘Spoznajte JEHOVU!’ Jer će me svi oni poznavati, od najmanjeg od njih pa do najvećeg od njih”, govori JEHOVA, “jer ću oprostiti nepravdu njihovu i grijeha se njihovih neću više spominjati” (Jeremija 31:33,34). Pod Kristom kao posrednikom i zakonodavcem, Izrael će postati zemaljsko sjeme [prah, pijesak] Abrahamskog Obećanja. Kao prah zemaljski, oni će se proširiti na sjever, jug, istok, i zapad (Postanak 28:14).

Jošua

Kad je Mojsije otišao sa scene, Jošua je postao Izraelski vođa i Božji zastupnik u vođenju Izraela u Obećanu zemlju da ju osvoji od dotadašnjih stanovnika. GOSPODIN je govorio Jošui govoreći: ““Moj je sluga Mojsije umro; stoga sada ustani, prijedi preko toga Jordana, ti i sav ovaj narod, u zemlju koju ja dajem njima, *baš* sinovima Izraelovim. Svako mjesto na koje stupi stopalo noge tvoje, već sam vam dao, kao što sam rekao Mojsiju. Budi jak i odvažan jer ćeš ti ovom narodu razdijeliti u baštinu zemlju za koju sam se zakleo očevima njihovim da im je predam” (Jošua 1:2,3,6). Sigurno je Jošua bio nadahnut da ispuni Abrahamsko Obećanje preduzimajući potrebnu akciju vođenja Izraelaca u Obećanu Zemlju, Kanaan.

Jošua ih je, pod Božjim vodstvom, vodio preko rijeke Jordan. Ovdje, noseći Kovčeg saveza, svećenici su prešli Jordan pred narodom. Dok su im noge dodirnule Jordan, vode su se nagomilale u gradu Adamu, omogućavajući ljudima da prijeđu po suhom tlu. Svećenici su stajali na suhom u sredini Jordana dok sav narod nije završio prelazak Jordana (Jošua 3:1-4:18). Kako lijepa ilustracija kako kraljevsko svećenstvo daje

svoj život tako da cijelo čovječanstvo, predočeno sa Izraelom, može biti oslobođeno Adamske osude, prikazane u rijeci Jordan, i prijeći u Milenijske blagoslove. S ovim oslobođenjem, čovječanstvo će prijeći u Milenijske blagoslove i dovršiti blagoslove Abrahamskog Obećanja.

Nakon toga, nacija je osvojila Jerihon. Zajedno s Izraelskim vojnicima, sedam svećenika trubeći u trube predvodili su Kovčeg saveza jednom oko Jerihona šest uzastopnih dana. Sedmog dana svi su rano ustali, cijela povorka je sedam puta obišla Jerihon, a zatim, “je narod povikao kad su svećenici zatrubili u trube, i dogodilo se, kad je narod čuo glas trube te je narod povikao gromkim pokličem da su pale zidine kao da su spljoštene tako da je narod uzašao u grad, svatko ravno pred sobom, i zauzeli su grad” (Jošua 6:20). Ovaj događaj predočavao je cijelo Evandeosko doba, tijekom kojeg su anđeli sedam crkava zatrubile u trubu istine i onda, u žetvi, poruka istine i rezultirajuće pošasti privode kraju ovaj sadašnji zli svijet – nužan preduvjet za uspostavljanje Kristovog zemaljskog kraljevstva i Novog Saveza.

Nakon što je pokorio mnoge stanovnike zemlje, Jošua je podijelio zemlju različitim Izraelskim plemenima i određene gradove za Levite i gradove utočišta (Jošua 13:1-21:45). Na kraju Jošuinog života, Bog je kroz Jošuu je sazeo kako je on izbavio Izrael i ispunio svoje obećanje Abrahamu. “Ali sam ja uzeo oca vašega Abrahama s one strane bujice i proveo ga kroz svu zemlju kanaansku i umnožio mu sjeme i dao mu Izaka. I Izaku sam dao Jakova i Ezava, a Ezavu sam dao goru Seir da je posjeduje. No Jakov i sinovi njegovi sišli su u Egipat. Poslao sam i Mojsija i Arona i udario sam Egipat pošastima, kao što sam i učinio među njima; i nakon toga sam vas izveo. Tada ste prešli preko Jordana i došli u Jerihon. I ljudi iz Jerihona zaratili su protiv vas, pa i Amorejci i Perizani i Kanaanci i Hetiti i Girgašani i Hivijci i Jebusejci, a ja sam ih predao u

Ostariji Jošua, ohrabruje Izraelce

ruke vaše. I dao sam vam zemlju za koju se niste trudili i gradove koje niste gradili i u njima stanujete; a od vinograda i maslinika koje niste sadili, jedete” (Jošua 24:3, 4, 5, 11, 13).

Dok je ovo ispunilo Božje obećanje Abrahamu da će od njega načiniti veliki narod i odvesti ga u zemlju koju bi Bog dao njegovm potomstvu, zahtjevat će se većeg izbavitelja kojeg je ilustrirao Josip, Mojsije i Jošua da Bog „uvelike blagoslovi tebe [Abrahama], i ... uvelike umnoži tvoje sjeme kao zvijezde na nebu i kao pijesak koji je na obali mora; tako da „U tvom sjemenu [koje je Krist] svi narodi na zemlji budu blagoslovljeni” (Postanak 12:2, 7, 22:17, 18, Galaćanima 3:16).

— Ernie Kuenzli

Obećanje za Kraljeve i Proroke

„Tada je Salomon rekao ... JEHOVA, Bože, ne okreći lice od pomazanika svojega, sjeti se milosrđa za Davida, slugu tvojega” (2. Ljetopisa 6:1, 42).

Ljubaznost ili milosrđa pokazana od Boga u svom savezu s Abrahamom se protežu na više od desetak generacija na velike kraljeve Izraela, i, također na Njegove slugе, proroke. Prvo razmotrite Davida, čije su i snage i slabosti zabilježene da ih svi vide.

David

David je pokazao neobično milosrđe prema svojim neprijateljima u nekoliko navrata:

(1) Kralj Šaul bio je Gospodinov pomazanik, ali je na Davida bacio koplje da ga ubije. Kasnije, kada je David imao priliku ubiti Kralja Šaula, nije to učinio. Umjesto toga, jednostavno je odrezao dio Šaulovog plašta kao dokaz (1. Samuelova 18:10-11, 19:2, 9-12, 24:1-22).

(2) Šaul je ponovno bio u potjeri za Davidom. Ali David je čekao dok Šaul i njegovi ljudi nisu pozaspali, a zatim je zgrabio Šaulovo koplje i vrč kao dokaz Davidovog milosrđa prema Šaulu (1. Samuelova 26:1-25).

(3) Kralj Šaul poginuo je u bitci; ipak David ga je oplakivao kao Jehovinog pomazanika (2 Samuelu 1:1-16).

(4) Abner je bio general za Išbošeta, Šaulovog sina, i došao je dati Davidu cijelo kraljevstvo. Ipak, Davidov nećak je ubio Abnera zbog kivnosti. Ipak, David je tugovao za Abnerom (2 Samuelova 3:31-37). Slično, David je tugovao za smrću Išbošeta, Davidovog suparnika za prijestolje (2 Samuelova 4:9-11).

(5) Davidov sin Abšalom prisvojio si je prijestolje. Dok je David bježao, Šimej je bacao kamenje i blato na njega. Ali kad je David ponovno postao pobjednik, pokazao je milosrđe Šimeju radije nego da pokvari dan Božje pobjede (2 Samuelova 16:11-12, 19:22-23).

(6) Abšalom je zgrabio moć od Davida i pokušao ga ubiti, ali David je dao strogu naredbu da se nježno postupa sa njegovim sinom Abšalomom. Kad je Davidov nećak Joab ubio Abšaloma, David je tugovao za njim (2 Samuelova 18:5, 33, 19:4).

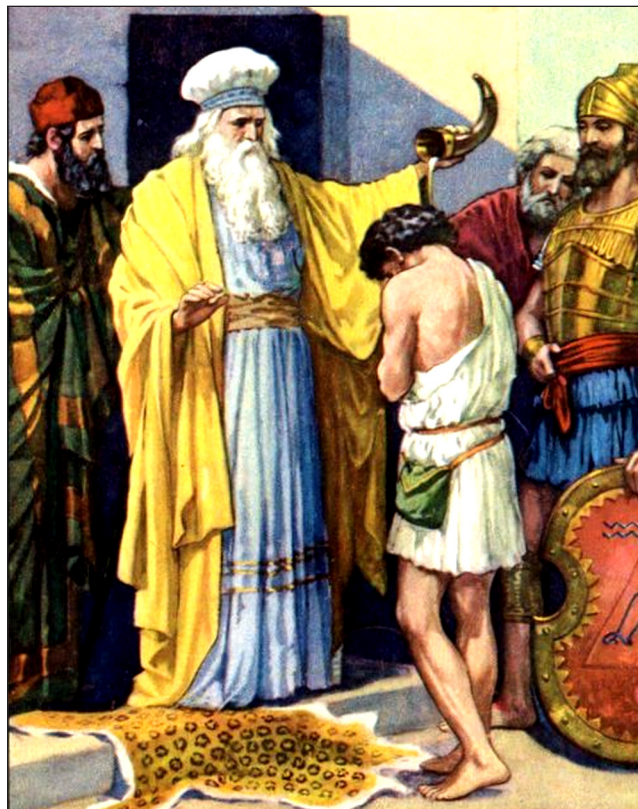
David je također počinio tri velika grijeha: (1) Preljub (s Bat-Šebom), (2) Isplanirao Urijinu smrt, (3) Pobrojao narod za rat — gledajući u vlastitu snagu, a ne u Božju (2 Samuelova 11:3, 15, 24:1-8). Ipak on se je pokajao za svaki (2 Samuelova 12:13, 24:10-17).

Sve u svemu, pokajao se za tri teška grijeha, ali je šest puta pokazao neobično milosrđe drugima. Zapitajmo se imamo li takvu ljubav prema našim neprijateljima? (Matej 5:44.)

Tako je David bio “čovjek po [Božjem] srcu” (1. Samuelova 13:14, Djela apostolska 13:22). Pitanje: Jesam li ja?

Tri Davidova Pomazanja

David je bio pomazan tri puta. Samuel je pomazao Davida dok je bio još mlad, i mnogo prije nego što je postao kralj (1. Samuelova 16:11-13). Nakon smrti Šaula i Jonatana, ljudi Jude pomazali su Davida za kralja kuće Judine (2 Samuelova 2:1-4). Nakon što su Išbošeta, Šaulova sina, ubili njegovi kapetani, sva izraelska plemena pomazala su Davida za kralja nad Izraelom (2 Samuelova 5:1-4). David je tako pralik za našeg Gospodina Isusa Krista. Isus je bio pomazan pri svom prvom došašću, mnogo prije počinje njegova vladavina. Po povratku uskrsava vjerne svete koji su završili svoj život

David je najprije bio pomazan kao mladić.

žrtve, i započinje svoju vladavinu nad njima. Kada vjerna crkva, Zaručnica, je potpuna, i tada će sadašnji zli svijet biti uništen cijeli svijet će biti blagoslovljen od kralja Isusa (i njegove Nevjeste). Tako je prikazan razvoj Abrahamovog sjemena, koje će blagosloviti sve obitelji zemlje.

Da David predstavlja Isusa, sugerirano je time što je sa svojih 30 godina postao kralj, baš kao što je Isus započeo svoju službu s 30 godina (2 Samuelova 5:4-5, 1. Kraljevima 2:11, 1. Ljetopisa 29:27, Luka 3:23). Dobrota videna u Davidu nagovjestila je i Krista i Crkvu, premda sama crkva može biti predočena u njegovim slabostima. Davidova 40-godišnja vladavina predočava razdoblje u kojem je vječno svećenstvo obučeno, prije nego što je svijet vraćen u život i ljudsko savršenstvo — Evandeosko Doba, prije Milenijskog doba. David je vladao nad Judom sedam godina i šest mjeseci. Sedam godina sugerira Evandeosko doba, koje je podijeljeno na sedam vremenskih razdoblja (npr. Otkrivenje 2-3). Možda dodatnih šest mjeseci (produžuje se na Proljeće ili ljeto) sugerira vremenski period nakon što je crkva dovršena, tijekom kojeg će oštećeni svijet ulaziti dio po dio u sklad s Kristovim Kraljevstvom (Zaharija 14:16-21, 2. Samuelova 2:11).

Salamun

Pred kraj dana kralja Davida, Solomonov polubrat Adonija pokušao je uzurpirati prijestolje. Međutim, po mudrosti Davida, Salomon je postao kralj kao što je obećano (1 Kraljevi 1).

Kad je Bog upitao Solomona što bi htio da mu da, Salomon nije tražio dug život niti bogatstvo ni moć, nego za razumno srce, mudrosti (1 Kraljevima 3:4-13). Bog mu je obećao to, a onda je tome dodao bogatstvo i čast. Kao rezultat toga, njegova je bila četrdesetogodišnja vladavina mira.

Njegovo najveće pojedinačno djelo bila je gradnja Hrama, od izvršenih priprema njegovog oca, kralja Davida. Izgrađen je u sedam godina, od Salomonove 4. godine do njegove 11. godine. Stvarno vrijeme je bilo šest godina i šest mjeseci, ali budući da je vremenski raspon prešao sedam Novogodišnjih dana, računa se kao sedam godina. Zanimljivo, broj sedam (7) je hebrejska riječ sheba, što također znači “zakletva”. To zatim povezuje izgradnju hrama sa zakletvom vezanim savezom s kojim se Jehova zakleo Abrahamu u Postanku 22:16. Savez bi bio ispunjen kroz uspostavljeni razred kroz sedam faza Evandeoskog doba.

Može se također primijetiti da je Hram bio posvećen u 7. mjesecu (1 Kraljevima 8:1-11), iako je dovršen tek 8 mjeseca (1 Kraljevima 6:38). Ovo sugerira na neko razdoblje u međuvremenu nakon što je crkva dovršena, ali prije nego što može krenuti u rad. Slično, u Otkrivenju

Salamun, ispunjen s mudrošću

15:5-8, hram je posvećen prije nego što je crkva dovršena (prikazano u Otkrivenju 16:17). Kada je Salomonov hram bio posvećen, „oblak je ispunio kuću Jehovinu, tako da svećenici nisu mogli stajati i služiti zbog oblaka” (1 Kraljevima 8:10-11). U Otkrivenju 15:8, “I hram se napunio dimom od slave Božje i od moći njegove, i nitko nije mogao ući u hram sve dok se nije navršilo sedam pošasti sedmorice anđela.” Ovo označava da uskrsnuće usnulih svetaca nije dovoljno da novo svećenstvo može upravljati blagoslovima Novog saveza. Sedam pošasti tada moraju srušiti Sotonino carstvo.

Kralj Salomon je imao 700 žena, vladao je u miru, i “premašio sve kraljeve zemlje u bogatstvu i u mudrosti” (1 Kraljevima 10-11). Te su stvari bile prasluka velikog tisuću godišnjeg Kristovog kraljevstva; onda će se “svi narodi zemlje blagosloviti.” Salomonove mnoge žene predočavaju Isusovu nevjestu od 144 000 (Otkrivenje 14:1, 19:7-8). U uskrsnuću, Isusova zemaljska djeca dobit će vječni život, što je temelj Isusovog naslova, „Vječni Otac,” ili životodavac. Ime Salomon znači “miroljubiv,” prikazujući Isusa kao “Kneza Mira” (Izajja 9:6). Salomonovo bogatstvo i mudrost su samo mali prikaz uzdignutog položaja našeg Gospodina. “Dostojan je Jaganjac zaklani primiti moć, i bogatstvo, i mudrost, i snagu, i čast, i slavu, i blagoslov” (Otkrivenje 5:12).

Šaul, David i Salamun

Kraljevi Šaul, David i Salomon svaki je vladao četrdeset godina, jedini kraljevi koji su vladali nad nepodijeljenim kraljevstvom (Djela 13:21, 2 Samuelova 5:4, 1. Kraljevima 11:42). Ove tri vladavine izgleda da predočavaju tri velika doba u izvršenju obećanja Jehove Boga Abrahamu. Kralj Šaul je dobro krenuo, ali je po-

sustao i na kraju je bio odbačen od Boga. Njegova vladavina tada dobro oslikava Židovsko doba, koje završava tako što Židovsko vodstvo motivira raspeće Sina Božjega. Kralj David imao je dobro srce, zatim je posustao ali se svaki put pokajao. Njegova vladavina dobro predočava Evandeosko Doba, koje trenira vjernu, ali ipak grešnu crkva za rad u nadolazeće doba. Kralj Salomon je bio najmudriji od svih kraljeva, i vladao je u miru i napretku. Dakle, njegova vladavina dobro predočava 1000-godišnje Kristovo kraljevstvo, doba Obnove.

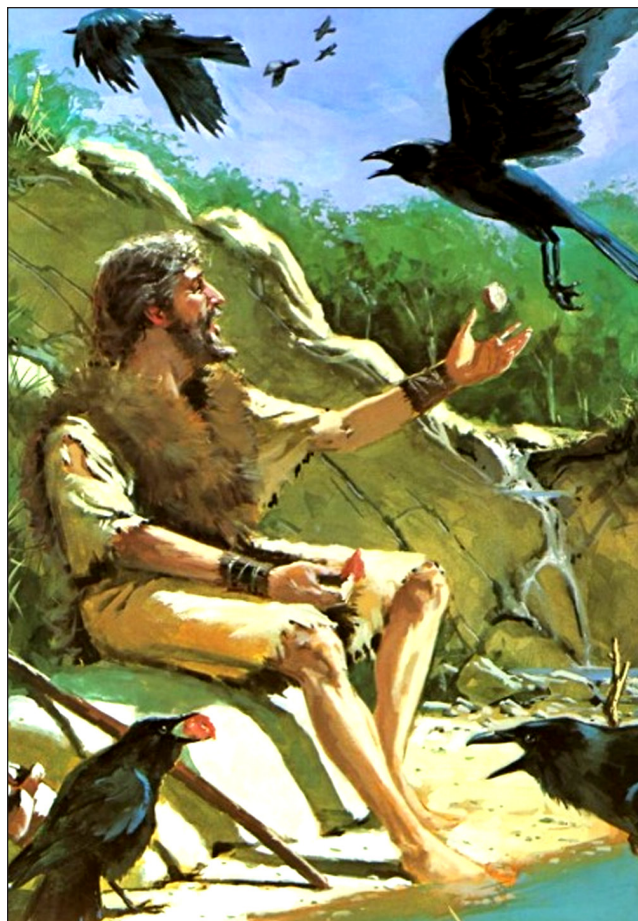
Stoga, u tri sljedeća doba Božji plan je napredovao, što dovodi do konačnog ispunjenja Saveza s Abrahamom. Židovsko doba, sa Zakonom koji je dao Jehova Bog, trebao je pokazati ljudima da se oni sami trebaju promijeniti, da nije samo Adam kriv što će ljudi sagriješiti i umrijeti. Evandeosko doba je razvilo Abrahamovo sjeme, koje će blagosloviti sve obitelji na zemlji. Konačno, Milenijsko doba je ponovno osposobljavanje svijeta, ponovno vratiti ljude do savršenstva izgubljenog u Edenu.

Ilija

U Ilijinom je životu zabilježeno osam čuda: (1) Ilija je pozvao sušu (1 Kraljevima 17:1, Jakovljeva 5:17); (2) Gavrani su ga hranili na potoku Keritu;¹ (3) Udovici iz Sarepte hrane nikad nije ponestalo (17:16); (4) Udovičin mrtvi sin je uskrsnuo (17:17-24 i dalje); (5) Ilija je pobijedio u natjecanju protiv 450 lažnih proroka na planini Karmel (18:19-40); (6) Ilija je dozvao kišu nakon 3½ godine suše (18:41 i dalje, Jakovljeva 5:18); (7) Anđeo ga je nahranio (19:5-8);¹ (8) Ilija je udario rijeku Jordan i ona se razdjelila (2 Kraljevima 2:8). Većina (ili svi) ovih događaja čini se da predstavljaju događaje iz Evandeoskog Doba tijekom kojeg se razvija Abrahamovo sjeme.

Ipak, Ilija također predočava više. Stari Zavjet završava sa: „Evo, poslat ću vam proroka Iliju prije dolaska dana JEHOVINOG, velikog i zastrašujućeg. I on će obratiti srce očeva k sinovima, a srce sinova k očevima njihovim, da ne bi došao i udario zemlju prokletstvom” (Malahija 4:5-6 RVIC). Ovo Ilijino djelo je bilo ispunjeno u Ivanu Krstitelju samo za vjerne Kršćane u Evandeoskom Dobu. “I ako hoćete prihvatiti, taj je Ilija koji treba doći” (Matej 11:14, 17:10-13 ASV). Za ostatak svijeta, vjerna crkva će učiniti Ilijino djelo naviještanja Kristovog Kraljevstva; kada će “u tvome sjemenu svi narodi od zemlje blagoslivljati sebe” (Postanak 22:18 RVIC) biti ispunjeno, obećanje za koje se Bog zakleo Abrahamu.

(1) Neki se mogu pitati trebaju li #2 i #7 biti uvršteni među čuda koja je učinio Ilija.

Gavrani su hranili Iliju

Pozivi Za Izlazak

3½ godine suše koju je Ilija prorekao protestanti 19. stoljeća su razumjela da su iste kao 3½ vremena ili 42 mjeseca, ili 1260 dana iz Danijela 12:7 i Otkrivenja 11:2-3, 12:14, itd. Oni su prepoznali da se to ispunilo u 1260 godina od vremena kada je Rimski papa postao civilni vladar u AD 538 nad Rimom i 539 preko cijele Italije, do vremena kada je Papa protjeran iz Rima 1798. i umro 1799. u Valenciji, Francuska (bez mogućnosti izbora nasljednika u Rimu). Ovo prepoznavanje potaknulo je Druge adventske pokrete u Velikoj Britaniji i Americi (možda počevši od zapisnika u publikaciji Proročke konferencije u Alburyju 1828-1829). Taj pokret bila je neophodna priprema za vjerne da prepoznaju Kristov drugi dolazak i naknadni poziv “Izadite iz nje, narode moj, da ne budete sudionici grijeha njezinih i da ne primete od njezinih pošasti” (Otkrivenje 18:4 ASV).

Posljednji dani Ilijina života mogu biti poučni za nas danas. “I dogodilo se, kad je JEHOVA htio uznijeti Iliju u nebo u vihoru, da je Ilija s Elizejom otišao iz Gilgala” (2 Kraljevima 2:1 ASV). Jehova je pozvao Iliju da siđe u Betel i Elizej pode s njim. Jehova je pozvao Iliju da ide u Jerihon, i Elizej je otišao s njim. Tada je Je-

Ilija je vratio u život Šunamkinog sina

hova pozvao Iliju sići do rijeke Jordan i Elizej je otišao s njim. U “posljednji dan” vjerna crkva je pozvana izaći iz “Babilona,” kako ne bi smo imali zajedništva s njezinim grijesima. Ali ako dodemo van i onda opet sudjelujemo u njezinim grijesima, neće li vjerni tada opet biti pozvani izaći iz Babilona #2? (Baš kao što je Lot u Postanku 19 iz Sodome otišao u Zoar, ali je tada imao napustiti i Zoar.) Ako opet prakticiramo grijeh Babilona, neće li vjerni biti pozvani izaći iz Babilona broj 3? (Kad je Ilija otišao u Jerihon, više nije bilo grada u koji bi mogao biti pozvan, što sugerira da će tijekom posljednje faze vjerne crkve možda biti teško raditi s drugima da jedni druge ohrabruju i svjedoče svijetu o Kristovoj otkupnoj žrtvi i Njegovom nadolazećem tisućugodišnjem kraljevstvu na zemlji.) Kakva god da su iskustva, ona su za obučavanje

svećenstva, koje će blagosloviti sve obitelji zemlje (Postanak 12:3 RVIC).

Razmotrite kako je završio Ilijin život. Iako su konjanici i vatrena kola razdvojili Iliju od Elizeja, vihor je odnio Iliju gore prema nebesima. Ovo predočava da će vjerna crkva imati nebesko uskrsnuće.

Elizej

Zabilježeno je šesnaest moćnih djela za Elizeja (uključujući jedno nakon njegove smrti): (1) Elizej je udario rijeku Jordan i podijelio je njene vode za njegov povratak (2 Kraljevima 2:14). (2) Izliječio je otrovne vode Jerihona (2:21). (3) On je osudio mlade koji su mu se rugali, onda su im medvjedi naudili (2:24). (4) Elizej uzrokovao je da vode ispunje suhe rovove (3:17-20). (5) Udovici proroka dao je ulje koje nikad nije ponestalo (4:1-7). (6) Elizej je prorokao da će velika žena Šunamka i njezin stari muž dobiti sina točno godinu dana kasnije (4:16-17). (7) Doveo je Šunamki sina nakon što ga je vratio iz mrtvih (4:32-36). (8) Koristio je obrok za detoksikaciju otrovane supe (4:40-41). (9) Nahranio je stotinu ljudi sa samo dvadeset ječmenih pogača (4:42-44). (10) Elizej je ozdravio sirijskog kapetana Naamana (5:10-14). (11) Gehazi je sagriješio i njegov gospodar Elizej ga je učinio gubavog (5:27). (12) Elizej je spasio posuđenu glava sjekire iz brzih vodea Jordana (6:1-7).² (13) Špijunirao je Sirijsku vojsku za kralja Izraela (6:9-10). (14) On je oslijepio sirijsku vojsku koja je došla protiv Izraelaca (6:18-19). (15) Elizej je obećao Samariji da će njihova glad prestati sutradan — i završiti s obiljem (7:1-20). (16) Nakon što je Elizej umro, mrtvac je bačen na njegove kosti i vratio se u život (13:21).³ Čini se da ovi incidenti predočavaju događaje Milenijskog doba, vrijeme kada će se svi narodi zemlje blagosloviti.

— James Parkinson

(2) Možda više Elizejeva vještina nego čudo.

(3) Uz to su tri izvanredna proročanstva: 2 Kraljevima 8:1-15, 9:1-37, 13:14-19.

Riječi, Život i Djelo

„I vratit će se iskupljenici JEHOVINI, i s pjesmom će doći na Sion i s radošću vječnom nad glavama svojim. Obuzet će ih radost i veselje, a žalost i uzdisaji će pobjeći” (Izaija 35:10).

Kad je Abram poslušao Božji poziv da izađe iz Ura Kaldejskog u novu zemlju, Bog mu je obećao da bi njegova voljna poslušnost dovela blagoslova za sve ljude na zemlji (Postanak 12:3). Skoro 2000 godina kasnije, Matejevo evanđelje jedinstveno

je povežalo Isusa s Abrahamom i stoga sa tim bezuvjetnim obećanjem: “Knjiga naraštaja Isusa Krista, sina Davidova, sin Abrahamova” (Matej 1:1).

Isus se pokazao vjernim svom pozivu, i svojom poslušnošću postao je ključ za uspjeh ovog bezuvjetnog obećanja: “U tvom će se sjemeni svi narodi na zemlji blagosloviti, jer si poslušao moj glas” (Postanak 22:18). Isus bi primio prijestolje Davidovo i vladati Božjim kraljevstvom iz njegovog glavnog grada, Izraela (2. Samuelova 7:12, 13).

Iako je Isusovo rođenje, služba i žrtvena smrt zapečatila Abrahamovo obećanje, Bog je pružio dragocjene uvide i ohrabrenje u cijelom Starom zavjetu, za dobrobit Židovskih vjernika. Razmotrit ćemo kako riječi, život i djelo Izaije, Miheja, Joela, i Amosa otvaraju viziju budućnosti radosti i veselja, onima koji gledaju Riječ Božju.

Izaija – Pomirenje

„I na ovoj će gori JEHOVA nad vojskama svim narodima prirediti gozbu od pretiline, gozbu od vina staložena, od pretiline pune moždine, od vina staložena, dobro pročišćena. I na ovoj gori uništiti će lice pokrivala koje je pokrivalo sve narode, i zastora što je razastrt nad svim narodima. On će pobjedonosno progutati smrt. I obrisati će Gospodin JEHOVA suze sa svakoga lica, i sramotu naroda svoga ukloniti će sa zemlje cijele, jer je *to* JEHOVA izgovorio. I reći će se u onaj dan: “Evo, to je naš Bog; na njega smo čekali, i on će nas spasiti. Ovo je JEHOVA, na njega smo čekali, veselit ćemo se i radovati spasenju njegovu” (Izaija 25:6-9).

Ove ljupke riječi pojačane su u Izaiji 35:10, 65:17-25 i 11:6-9. One opisuju završetak obećanog pomirenja između Boga i čovječanstva.

Isusov život, žrtva, smrt i uskrsnuće postao bi “motor spasa” koji bi potaknuo ispunjenje Božjeg obećanja Abrahamu da blagoslovi sve obitelji Zemlje. Ali prvo je Bog obećao da će obnoviti Izrael kao naciju. Zatim

je obećao da će ukloniti sve druge nacije budući da bi one bile prepreke Božjem pravednom Kraljevstvu (Izaija 1:21-31, Jeremija 30:11). Otkrivenje 21 pruža jedan od ključnih elemenata ovog procesa s opisom obnovljene zemlje, spremne da buja pod Jehovinim blagoslovima. “I čuo sam snažan glas s neba kako govori: “Evo Šatora Božjeg s ljudima! I on će prebivati s njima, i oni će biti njegov narod, i sâm Bog će biti s njima, *i biti* Bog njihov. I obrisati će Bog svaku suzu s očiju njihovih, i više neće biti smrti, ni tuge, ni jauka, ni boli više neće biti, jer je prijašnje prošlo” (Otkrivenje 21:3,4).

Iako se ovaj odlomak čita na mnogim pogrebima, malo tko razumije njegove prave implikacije. Jad i tuga će biti potpuno uklonjeni i sinovstvo čovječanstva s voljom njihovog Stvoritelja sigurno biti obnovljeno, ali samo kada čovječanstvo, bez grijeha, dolazi u sklad sa zakonima Božjeg pravednog Kraljevstva.

Kad je uskrsnuo kao “duh koji daje život,” Isus je postao “drugi Adam” (1. Korinćanima 15:45-48) i on je osigurao moć da ponovno obnovi sve što je bilo izgubljeno u Adamovoj neposlušnosti. Opisan od Izaije kao “Otac Budućnosti” (Izaija 9:6, Rotherham), Isus i njegova Crkva podići će cijelo Adamovo sjeme (Djela 24:15) i pružiti im priliku da se uče pravednosti. Obnovljena rasa će shvatiti pravi karakter našeg Nebeskog Oca i Jehova će ponovno “prebivati” s čovjekom nakon njihove posljednje provjere vjere (poslušnosti).

Suze će biti obrisane sa svih lica.

Zemaljsko će kraljevstvo biti predivno.

Ovdje je Jehovin ljupki poziv na posvećenje (u pravednost) koji će se dati uskrslim milijunima čovječanstva. „O, svi vi koji ste žedni, dođite na vodu; i koji novaca nemate, dođite, kupite i jedite. Da, dođite, kupite vina i mlijeka, bez novaca i bez plaćanja. Zašto trošite novac na *ono što* nije kruh, i trud svoj na *ono što* ne siti? Pomno me slušajte, i jedite *ono što* je dobro i neka duša vaša sama uživa u pretilini. Priklonite uho svoje i dođite k meni; poslušajte, i duša će vam živjeti. I s vama ću sklopiti vječni savez, i to pouzdano milosrđe Davidovo. Gle, njega sam narodima dao za svjedoka, vođu i zapovjednika naroda” (Izaija 55:1-4).

Mihej – Ustajanje Izraela

„U onaj dan”, govori JEHOVA, „sakupit ću one što hramlju, okupiti one koje su protjerani i one koje sam potlačio. I one što hramlju učinit ću ostatkom, a one koje su izgnane narodom moćnim.” Tada će JEHOVA nad njima kraljevati na gori Sionu odsada i zauvijek” (Mihej 4:7).

Abraham je očekivao grad čiji „graditelj i stvoritelj je Bog” (Hebrejima 11:10). On nije očekivao pronaći novoizgrađeni doslovni grad božanske gradnje, ili Novi Jeruzalem, jer niti stari još nije bio ni uspostavljen. Abraham nije razumio detalje o tome kako će obećanje biti ispunjeno, ali on je u to vjerovao da bi Bog uspostavio kraljevstvo na zemlji i dobio je indiciju da će Bog uspostaviti nebesko sjeme (Postanak 26:4). Dok je Izrael u to vrijeme tek trebalo uspostaviti kao naciju obećanja, Isus je ukazao da je Abraham shvatio pomirbene implikacije takvoga obećanje: „Abraham, otac vaš, radovao se da bi vidio moj dan. I vidio je, te se razveselio” (Ivan 8:56).

Obnova Izraela u naše vrijeme, kao vidljivo svjedočanstvo svijetu čovječanstva, je jedan od najsigurnijih svje-

doka autentičnosti božanskog Abrahamskog obećanja. Ratovi 70 AD i 135. godine uništili su Izraelski narod i rastjerali Židovski narod. Hram u Jeruzalem je bio izoran, ime grada je promijenjeno, a prognanim Židovima bilo je zabranjeno ponovno ući u njega osim 9. Ava., njihovim godišnji danom žalosti. Gotovo 2000 godina počeo je progon Židova. Ipak, Bog će se sjetiti Izraela u to vrijeme. Božansko obećanje je zajamčeno.

Izaija je napisao: “Tko je takvo nešto čuo? Tko je takvo nešto vidio? Zar će se zemlja u jednome danu poroditi? *Ili* zar će se narod odjednom roditi? Jer čim je Sion imao trudove, ona je rodila sinove svoje ... Radujte se s Jeruzalemom i veselite se s njim, svi koji ga ljubite! Radujte se s njim od radosti, svi koji ste nad njim tugovali” (Izaija 66:8, 10, NASB).

Godine 1878. osnivanjem kolonije u Palestini, Izaijine riječi odzvanjale su prvim zrakama ispunjenja. Ali borba će se nastaviti: jedna trećina židovskog stanovništva će biti uništena tijekom Drugog svjetskog rata. To je bio najmanje ugodan dio za židovski narod. Da se je ostavila u rukama progonitelja, Židovska je rasa mogla biti izbrisana iz postojanja. Božja ruka se umiješala, i sa tog najmanje ugodnog dijela Jehova je podigao Židovski narod i utjecao je na ponovnu uspostavu suvremene države Izrael. Dana 14. Svibnja 1948. god obnovljena je Izraelska država. Svjetovni promatrači ne mogu poreći ogromnu prevagu ovog čuda. Oni koji su to promatrali vidjeli su ruku Božju. Za nas, s izraelskim narodom koji se diže među narodima pod Božjim vodstvom, mi jasno vidimo jedan od posljednjih dijelova slagalice kako se postavlja na svoje mjesto (Hošea 2:14; Ezekiel 37).

Amos – Izrael Ponovno Okupljen

„I vratit ću natrag sužnje naroda moga Izraela i sagrađit će gradove srušene i naseliti ih, i zasaditi vinograde i vino iz njih piti, i napraviti vrtove i jesti plod njihov. I posadit ću ih u zemlju njihovu i nikad se više neće iščupati iz zemlje koju sam im dao”, govori JEHOVA, Bog tvoj” (Amos 9:14,15).

Kao nacija, Izrael je umro 70. godine poslije Krista, i ubrzo nakon toga, kada su apostoli umrli, Sotoni je utjecaj na Kršćansku crkvu postao još jači (Matej 13:25). Na primjer, Justin mučenik (160) je objavio Židovima: “Sveto Pismo je naše, a ne vaše.” Irenej, Biskup iz Lyona (177) napisao je: “Židovi su razbaštinjeni od Božje milosti.” Tertulijan (160-230) rekao da je Bog odbacio Židove u korist Kršćana. Euzebije, biskup od Vercellija (170.), tvrdio je da su sva obećanja u Hebrejskim pismima prenesena na Kršćane, i ta se je zamjenska teologija nastavila. Godine 387. Ivan Krizostom, biskup Antiohije (Pavlov domaća ecclesia), uveo je pojam “deicid” (lat za “ubojicu Boga”), govoreći: “Židovi su napušteni od

Boga, i za zločin bogoubojstva, iskupljenje nije moguće.”

Progon Židova nastavio se je kroz cijeli Srednji vijek. Židovi u Mainz, Njemačka, pozvani su da se sklone od progona u palaču vladajućih, bili su zaklani pri ulasku. Nekih 350.000 Židova je mučeno i ubijeno tijekom španjolske inkvizicije. Čak i Martin Luther, vjeruje se da je jedan od sedam glasnika Crkva, odbacio je Židove u svojoj publikaciji 1540. n.e , O Židovima i Njihovim Lažima. Kasnije Adolph Hitler će koristiti upravo ovaj dokument kako bi se opravdalo uništenje šest milijuna Židova u onom što je nazvao “konačnim rješenjem.”

Mnogi Kršćani vide ponovno pojavljivanje Izraela kao suvremeno čudo, ali ne vide svrhu iza toga. Malo tko vidi da će kraljevstvo Božje biti uspostavljeno na zemlji, s Jeruzalemom kao središtem djela Milenijskog doba, veličanstveno ispunjenje Abrahamskog obećanja. Malo njih shvaća da će Abraham, Izak i Jakov ispitani i dokazani svojom vjerom (Hebrejima 11:39, 40), biti među grupom koja će osobno upravljati Božjim načelima u tom djelu.

Malo je onih koji uviđaju da će Novi Savez biti uspostavljen - s cijelim čovječanstvom preko Izraela. “Jer ne bih htio, braćo, da vi ne budete upućeni u ovo otajstvo, kako ne biste bili mudri u svojim očima, jer se Izraelu dogodila djelomična sljepoća dok ne uđe punina Pogana. I tako će sav Izrael biti spašen, kao što je zapisano: “Sa Siona će doći Osloboditelj i otkloniti bezbožnost od Jakova. Jer ovo je moj savez s njima, kad oduzmem grijeh njihove” (Rimljanima 11:25- 27, citirajući Izaiju 59:20,21). “Jer ti si narod svet JEHOVI, Bogu svome; JEHOVA, Bog tvoj, tebe je izabrao da mu budeš narod poseban iznad svih naroda koji su na licu zemlje” (Ponovljeni zakon 7:6).

Joel – Obnova

„I dogodit će se poslije ovoga da ću izliti duha svoga na svako tijelo, i sinovi će vaši i kćeri vaše prorokovati, stariji će vaši sanjati sne, mladići će vaši gledati viđenja” (Joel 2:28).

Petar je podsjetio oko 3000 pobožnih Židova koji su se okupili u Jeruzalemu na dan Pedesetnice na riječi ovog proročanstva. Priprema za njegovo ispunjenje započela je kad je gomila čula kako apostoli govore. Ali to je bio tek početak; sjena stvari koje dolaze. To je bila garancija da će Bog vratiti cijelo čovječanstvo sebi.

Petar je to nazvao “obnovom svega” (Djela 3:21). Prilikom citiranja gornjeg teksta, Petar je uključio vrijeme kada bi se Duh Sveti izlio. Rekao je, “onih dana” (RVIC) ili “poslije” u Joelu.

Duh Sveti, sila Božja, pomirit će svijet kroz jamstvo Abrahamskog obećanja, zapečaćeno smrću i uskrsnućem

Prorok Amos

Isusa Krista. Kad Isus uzme ulogu Posrednika, on će dovesti u zajedništvo one iz otkupljene rase koji se odazovu upravo na ovu priliku. To će zahtijevati okretanje daleko od grijeha, prihvaćanje Isusa kao svog otkupitelja, i predanost božanskom standardu pravednosti (Izaija 28:16-17). Svi takvi koji se odazovu doživjeti će preobrazbu i uma i tijela (Sefanija 3:9).

Ovaj proces obnove će biti donekle sličan procesu posvećenja u Evangeoskom dobu, gdje Isusovi sljedbenici moraju nositi svoj novi um u starom tijelu. Ali za ljudsku rasu tijekom kraljevstva, uvjeti će biti mnogo povoljniji: uskrsnuli od čovječanstva će imati novo tijelo i veliki napasnik, sotona, bit će svezan (sputan) i neće moći utjecati ni na koga od čovječanstva (1. Korinćanima 15:38, Izaija 33:24, 2 Korinćanima 4:4, Otkrivenje 20:2). Blagoslovi obnove će prvo doći čovječanstvu, kada se Duh Sveti “izlije” na one koji su se vratili u život i kada ih bude vodio u dobrovoljni sklad s novim poretkom (Izaija 35:8-10). Ovo će rezultirati promjenom njihovog kamenog srca, i u konačnici, dobrovoljna poslušnost. Samo kad dragovoljno poslušni i vjerni građani Zemlja prođu posljednji test u malo vremena iz Otkrivenja 20:8-10, doista će biti ponovno dobiveno sve što je izgubljeno u Adamu i biti obnovljeno u isti status pred Bogom kakvog je njihov otac Adam jednom imao.

Dugotrajan proces

Abrahamu i njegovim potomcima bilo je obećano da će u konačnici posjedovati zemlju Izraelovu zauvijek (Postanak 17:8). U naše vrijeme, vidjeli smo obnovu zemlje Izraela Abrahamovim potomcima (Amos 9:14,15). Mnogi koji emigriraju u Izrael su izloženi Jehovi i Svetom Pismu po prvi put. Druga i treća generacija Židova su rođeni i odrasli usred obnovljene zemlje koja je bila obećana njihovom ocu Abrahamu. Uskoro će cijeli svijet prepoznati da je obećanje Abrahamu uključivalo i njih!

Davno, vjerne riječi, život i djelo svetih proroka Izaije, Miheja, Joela i Amosa, pružili su detalje Božjeg velikog plana pomirenja s obnovom Izraela kao važnim dijelom (Izaija 11:12). Ali to bi također trebalo biti dugotrajan proces na što aludira prorok Ezekiel.

„I postavit ću slavu svoju među poganima, i svi će pogani vidjeti moj sud koji sam izvršio i moju ruku koju sam na njih spustio. Tako će dom Izraelov spoznati da *sam* ja, JEHOVA, Bog njihov, od onoga dana i nadalje. I pogani će znati da je dom Izraelov otišao u sužanjstvo zbog nepravde svoje; zato što su prestupali protiv mene, stoga sam od njih sakrio lice svoje i predao ih u ruke neprijatelja njihovih; tako su svi oni pali od mača. Postupio sam prema njima po njihovoj nečistoći i po njihovim prijestupima, i sakrio sam lice svoje od njih.” Stoga ovako govori Gospodin Jehova: “Sad ću vratiti sužnje Jakovljeve i smilovati se svemu domu Izraelovu; i bit ću ljubomoran za svoje sveto ime, nakon što oni podnesu sramotu svoju i sve svoje prijestupe kojima su prestupali protiv mene kad su živjeli u sigurnosti u zemlji svojoj i nije bilo nikoga da *ih* plaši. Kad ih dovedem natrag iz naroda i sakupim ih iz zemalja njihovih neprijatelja pa se posvetim u njima pred očima

Otac Abraham

mnogih naroda, tada će spoznati da *sam* ja, JEHOVA, Bog njihov, koji ih je odveo u sužanjstvo među pogane; no ja sam ih *ponovo* sabrao u njihovoj vlastitoj zemlji i neću više nikoga od njih ostaviti ondje. I neću više od njih sakrivati lice svoje, jer ću duha svoga izliti na dom Izraelov”, govori Gospodin JEHOVA” (Ezekijel 39:21-29).

Sada smo na pragu Božjeg moćnog Kraljevstva. Blagoslovljene su naše oči jer vide i naše uši jer čuju! Neka naše riječi, naš život i naš rad također budu vjeran prinos našem Nebeskom Ocu, i On će ga koristiti kao blagoslov svima.

— Len Griehs

Danijel, Prorok Nade

„A ovoj četvorici dječaka dao je Bog znanje i vještinu u svem učenju i mudrosti.
A Danijel je razumijevao sva viđenja i snove” (Danijel 1:17).

Proučavajući Danijelovu knjigu u kontekstu Božjeg obećanja Abrahamu je uzbudljiva studija. Njegov životni vijek se protezao u jednom izvanrednom razdoblju u povijesti Izraela.

Kad je uzet kao zarobljenik u Babilon, Danijel se našao da živi svoju židovsku vjeru u Poganom svijetu. Ovo zarobljeništvo stvorilo je mnoge izazove za Danijela i njegova tri druga, Hananiju, Mišaela i Azariju.

Prva veza s Abrahamskim Obećanjem u Knjizi Danijela je Nebukadnezarov san. To što je Bog dao ovaj san Nebukadnezaru, kralju Babilona, značajno je, budući je počelo ilustrirati kako bi Bog uključio Nežidove u budućnost Izraela.

U drugom poglavlju, Nebukadnezar je imao uznemirujući san. Pozivajući svoje mađioničare, astrologe, i čarobnjake, zahtijevao je da zna, ne samo značenje sna, nego i ono što je zapravo sanjao. Da bi izbjegli ovaj naizgled nemogući izazov odgovorili su da ako kralj njima podijeli svoj san, oni bi dali tumačenje. Ali san je bio nestao iz njegovog sjećanja, kao što često biva sa snovima.¹ U svojoj obrani tvrdili su da nitko na zemlja ne bi zahtijevao takvo što i da nijedan čovjek ne bi mogao znati njegov san. To je razbjesnilo Nebukadnezara, koji je izdao dekret da sve mudrace carstva treba pobiti.

Budući da ih se smatralo među grupom mudraca, Danijel i njegova tri prijatelja bili su uključeni u smrtnu kaznu. Nakon Danijelove žalbe, odobreno je više vremena za spoznati san. Mudraci su bili u pravu da nijedan čovjek nije mogao spoznati san. Bio je to Bog koji je otkrio detalje Kraljeva sna Danijelu u njegovom snu. Za otkrivanje sna i njegovo značenje za Nebukadnezara, Danijel je ponizno pripisao zaslugu Bogu.

(1) Prema Strongovom, hebrejska riječ za “nestao” u recima 5 i 8 je neizvjesnog korijena. NAS i ostali prijevodi zamjenjuju izraz „stvar je otišla od mene” s “Naredba od mene je čvrsta,” ili nešto slično. Ako je ovo točno, Nebukadnezar nije zaboravio san nego je zahtijevao da mu ispričaju kao test da utvrdi da li se je moglo vjerovati njihovom tumačenju.

Danijel je svjedočio da će Bog obznaniti kralju “što će biti u kasnijim danima” i “što će se dogoditi” (Danijel 2:28,29). Ovi mali tragovi ukazivali su na proročansku prirodu Nebukadnezarova sna i sugeriralo je važne događaje koji će doći i dati pojedinosti o konačnom ispunjenju Abrahamskog obećanja.

Nebukadnezarov Proročanski San

U svom snu Nebukadnezar je vidio veliki kip nsvakidašnjeg sjaja. Imao je glavu od zlata, grudi i ruke od srebra, trbuh i bedra od bakra, a noge od željeza. Noge su bile od željeza pomiješanog s glinom. Odvaljen je kamen sa gore bez ruku i udario je kip u noge, zbog čega se raspao. Komadi su tada postali kao pljeva na ljetnom gumnu i koju je vjetar odnio. Napokon je kamen izrastao u goru da ispuni zemlju (Danijel 2:31-35).

Kada je Daniel objasnio značenje Nebukadnezarevog sna, povezanost s Božjim obećanjem postala je očigledna. Nebukadnezarevo carstvo bila je glava od zlata. Bog mu je dao “kraljevstvo, moć i snagu i slavu” (Danijel 2:37). Nakon Babilona, drugo kraljevstvo će ustati, Kir, kralj Medo- Perzije, koji je osvojio Babilon. Njegovo je bilo veće carstvo, a vjerojatno i bogatije. Međutim, s vremenom je njegovo moralno vodstvo postalo degradirano i postalo je još okrutnije prema Židovima pod nekima od njegovih knezova. Ova značajka je možda prikazan u grudima i rukama od srebra, inferiorni element s obzirom na glavu od zlata.

Trbuh i bedra od bakra odgovaraju Grčkoj, trećem svjetskom carstvu pod Aleksandrom Velikom. Prostranost Grčkog svijeta je predviđena u izjavi da će ovo kraljevstvo „vladati svom zemljom” (Danijel 2:39).

Noge od željeza značile su da bi četvrto carstvo bilo moćno i podijeljeno na dva dijela. Ono bi “sve pokorilo,” razbijajući u komadiće sva prethodna kraljevstva. Ovo je bio Rim, najmoćnije carstvo, toliko golemo da ga je car Dioklecijan podijelio u Zapadno i Istočno carstvo.

Stopala i prsti od željeza pomiješanog s glinom ilustrirat kako se Rim spustio na crkveno / državni sistem i na kraju se podijelio na više podjela poganskih nacija. To je postalo ponant u vrijeme kada bi kamen udario, i kip bi

Kip iz Danijela 2

se srušio. Dalekovidna namjera sna je u Danijelu 2:44. “I u dane ovih kraljeva Bog nebeski podignut će kraljevstvo koje nikada neće propasti i to kraljevstvo neće biti ostavljeno nekom drugom narodu. Ono će satrti i zatrti sva ona kraljevstva, a ono samo će stajati zauvijek.”

Dakle, Nebukadnezarov san i Danijelovo svjedočanstvo, bilo je Božje proročko svjedočanstvo da bi prethodilo dugo razdoblje prije ispunjenja Božjeg obećanja da će blagosloviti sve obitelji na zemlji. Povijesni događaji potvrđuju točnost ovog proročkog sna. Doista, samo četiri moćna carstva potječu od vremena Danijela koji su zasjenili i dominirali Izraelom, zemljom obećanja.

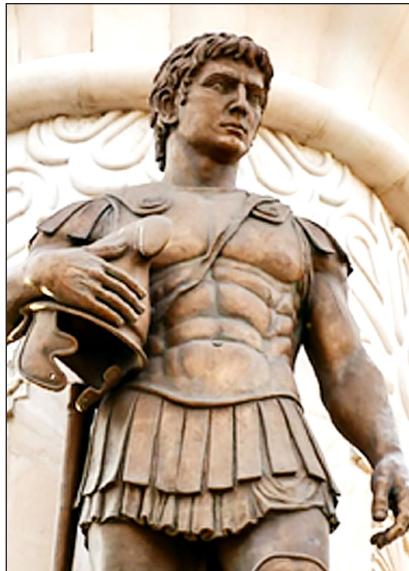
Ovo proročanstvo koje jača vjeru ponovno je otkrilo da će poganske sile donijeti mnogo patnje Božjem izabranom narodu. Ali sjećanje na ovo teško vrijeme u ljudskoj povijesti pružit će jednu od velikih dobrobiti Božjeg plana. Čovječanstvo će shvatiti da niti jedna ljudska vladavina ne može pružiti blagoslove što je svojstveno samo Bogu. Iskustvo življenja pod okrutnim i dominantnim nacijama će naučiti čovječanstvo potrebi za nečim boljim. Kada se otkrije Božje kraljevstvo, svijet će se radovati. Bit će veselje da će se sjećanje na čovjekovu nečovječnost prema čovjeku samo produbiti u srcu čovjeka.

Nebukadnezarovo Poniženje i Obnova

U Danijelu 4, Nebukadnezar je hodao u njegovoj palači, čudeći se moći i veličanstvu njegovog kraljevstva. U svom ponosu rekao je: “Nije li to taj veliki Babilon što sam ga ja sagradio za kraljevsku prijestolnicu snagom svoje moći i na čast svojega veličanstva?” (Danijel 4:30).

Kako su riječi izlazile iz kraljevih usta, glas je izjavio: “Tebi se govori, kralju Nabukodonosore! Kraljevstvo ti se oduzelo! I bit ćeš prognan od ljudi, i sa životinjama poljskim ti ćeš boraviti; i učinit će da ćeš se hraniti travom kao govedo i sedam će vremena proći nad tobom sve dok ne upoznaš da Svevišnji vlada kraljevstvom ljudskim i da ga daje kome on hoće” (Danijel 4:31,32).

Za razliku od kipa Nebukadnezarevog sna, gdje je bio viđen kao slavna glava zlata, ova božanska objava obratila se ponosu u njegovom srcu. Doživio je necivilizirani život divljih zvijeri sedam “vremena.” Osim osobnog poniženja, bio je to i proročki vremenski putokaz, koji označava duljinu vlasti pogana nad Izraelom. Biblijski “vrijeme” je jedna godina od 360 dana. Sedam vremena opisuje razdoblje od 2520 godina ($7 \times 360 = 2,520$).

Aleksandar

607. godine prije Krista Nebukadnezar je izvršio invaziju na Obećanu zemlju, počevši sedam proročanskih vremena. Nežidovske sile bi dominirale Izraelom kroz 2.520 godina, do 1914. Sa dolaskom Prvog svjetskog rata vladavina pogana nad Izraelom se počela podizati. Balfourova deklaracija je bila javna izjava koju je izdala Britanska vlada 1917., za vrijeme Prvog svjetskog rata, najavljujući potporu uspostavljanju “nacionalne domovine za židovski narod” u Palestini. Ovaj mali početak doveo je do konačnog uspostavljanja Izraelske države 1948. Poganska vlast Obećane zemlje je tako bila okončana dok je Izrael formirao svoju suverenu vladu, prvi put u 2.520 godina.

Dopuštajući opresivnu Nežidovsku vlasti nad Izraelom, Bog je opet radio na ponizivanju Izraela i naroda koji su imali vlast nad njime. Ali Nebukadnezar je bio obnovljen, i, kroz svoje osobno iskustvo došao je k sebi prepoznati Boga Svevišnjega. Ovo je bilo samo predznak obnove svijeta nakon proživljavanja takvih opresivnih uvjeta. Zatim, kroz djelo Božjeg kraljevstva, čovječanstvo će na kraju dobiti vlast nad zemljom. Dopuštajući poganima da vladaju samo fiksno vrijeme, Božja mudrost je vidjela konačno dobro koje bi teško iskustvo donijelo.

Danijelova Vizija O Četiri Zvijeri

U 7. poglavlju Danijel je sanjao viziju o četiri neobične zvijeri. Prvi je bio lav s krilima kao orao (redak 4). Druga je bila medvjed s tri rebra u ustima (redak 5). Treća je bila leopard s četiri glave i četiri krila (redak 6). Četvrta je bila „strašna i izvanredno jaka” (redak 7). Ove zvijeri predstavljaju ista univerzalna svjetska carstva kao i Nebukadnezarov kip - ali iz Božjeg pogleda, ne čovjekovog pogleda. S božanskog stajališta to nisu bila slavna carstva, nego destruktivna, zla kraljevstva. Nisu bili veličanstveni kip kojeg bi smrtnik počastio.

Veza ove vizije s Abrahamskim Obećanjem je u Danijelu 7:13,14. “Gledao sam u noćnim viđenjima i gle, jedan poput Sina čovječjeg dolazi na oblacima nebeskim, i stigao je do Pradavnika dana te su ga doveli pred njega. I njemu je bila predana vlast, i slava i kraljevstvo, da mu služe svi narodi, nacije i jezici. Vladavina je njegova, vladavina vječna koja proći neće, i kraljevstvo je njegovo *ono* koje neće propasti.” Ovaj utješan prizor je Božje obećanje da će čovjekova zla vladavina doći do kraja i samo mu je bilo dopušteno vladati zemljom neko vrijeme. Međutim, naš Gospodin nije uzurpirao ovu moć nego mu je „data“ vlast jer je žrtvovao svoj život kao ku-

poprodajnu cijena za oca Adama. Njegova kraljevska vladavina se opisuje iz božanske perspektive kao “slavna” i “vječna.” Neće biti ograničenje na dobrotu kraljevstva našega Gospodina.

“Pradavni” se odnosi na Jehovu, od “od vijeka do vijeka” (Psalmi 90:2). U ranijim recima (9-10) On je opisan kako sjedi na plamenom prijestolju s ognjenim kotačima. Prijestolje predstavlja Božji univerzalni autoritet. On jedini posjeduje zakonsko i moralno pravo kontrolirati zemaljska zbivanja. Plamteće prijestolje i ognjeni kotači opisuju Božje razorne presude protiv velikih zvijeri koje su povrijedile zemlju. Njegovim autoritetom njihova je vlast oduzeta i dana jedinom dostojnom tako uzvišene moći. Preko Božjeg autoriteta obećanje blagoslova je zajamčeno. Kako smo zahvalni znati da je čovjek nesavršen, i da će općenito zla vladavina završiti, a Kristova vlast će vladati s pravednošću i ljubavlju. Ovaj dirljivi odlomak pruža još jedan detalj o tome kako će Božje obećanje ocu Abrahamu biti ispunjeno.

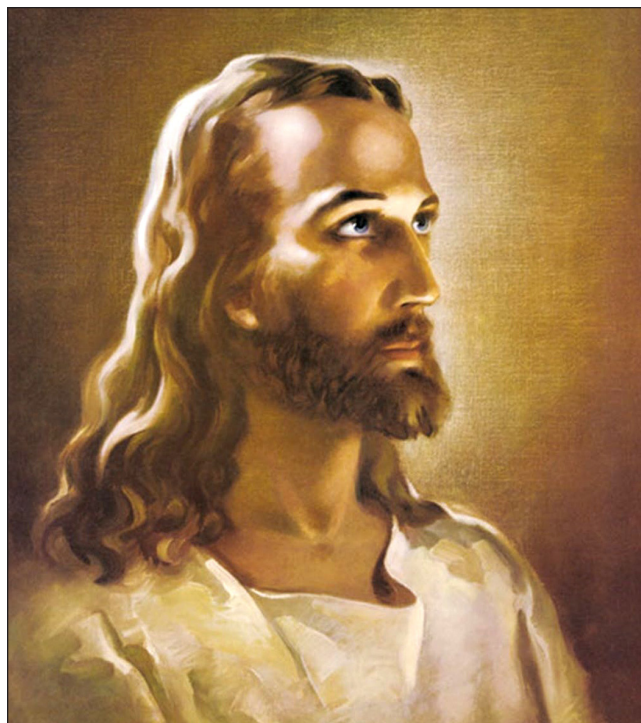
Dodatni blagoslov koji se odnosi na crkvu je prednost sudjelovanja u djelu blagoslivljanja ljudske obitelji. “A kraljevstvo i vlast i veličanstvo kraljevstva pod svim nebom dat će se narodu svetih Svevišnjega čije je kraljevstvo, kraljevstvo vječno, i sve vlasti će mu služiti i biti mu poslušne” (Danijel 7:27).

70 Tjedana Do Mesije

Abrahamsko obećanje nikada nije moglo donijeti Božji blagoslov bez otkupljenja za grijeh. Danijel je imao prednost ispričati još jedan detalj Abrahamskog obećanja, proročanstvo o 70 tjedana koji vode do Mesije. “Sedamdeset je sedmica određeno tvome narodu i tvome svetom gradu da se dovrši prijestup, i da se dokončaju grijesi, i da se izvrši pomirenje za nepravdu, i da se uvede vječna pravednost, i da se zapečati viđenje i proročanstvo, i da se pomaže Najsvetiji” (Danijel 9:24).

Kad Adam nije poslušao, pojevši zabranjeni plod, on se u biti pobunio protiv Boga. Ova pobuna je prva stvar u ovom proročanstvu koje je povezano s Mesijom: 70 tjedana je određeno kako bi se dovršio “prijestup” (Strong’s 6588, pobuna). Dok je neposluh doveo do čovjekovog pada, pomirenje će dovršiti tu pobunu tako što će okončati grijeh (Hebrejima 9:26). Proročanstvo dalje dodaje da će Mesija izvršiti pomirenje za bezakonje. Bezakonje (Strongov 5771, perverznost, izopačenost) je izopačeni oblik grijeha. U mnogim slučajevima, dok se je čovječanstvo kvarilo, oni nisu neotkupljivi. Zasluga pomirenja pruža mogućnost otkupljenja za svaki oblik grijeha. Veliko djelo pomirenja, kako proročanstvo navodi, “donijet će vječnu pravednost.”

Ljudska žrtva našeg Gospodina bila je vrlo osobno iskustvo. Izaija 53:4,5 kaže: “Doista je on tuge naše

Isus, Mesija, proročen u proročanstvu o 70 tjedana

ponio i patnje naše nosio, a mi smo procijenili da ga Bog ranjava, udara i muči. No on je bio izranjavan zbog prijestupa naših, bio je izudaran zbog nepravde naše; nad njim je kazna bila zbog našega mira, i njegovim modricama mi smo ozdravljeni.” Isusovo iskustvo s ljudskom boli i tugom bilo je važno, pripremajući ga da bude posrednik pomirenja. Njegovim zaslugama i bivšim iskustvom s bezakonjem čovjeka, grijeh će biti uklonjen i mir će biti u izobilju. Kakvi prekrasni detalji o vremenu i raspletu Abrahamskog obećanje koje imamo kroz vjernog proroka Danijela.

Vrijeme Svršetka

Posljednje proročanstvo dano Danijelu završava sa znakovima koji označavaju uspostavu Božjeg kraljevstva. Neko vrijeme tijekom vremena svršetka, Mihael ustaje i opisuje se kao stoji “za djecu tvoga naroda” (Danijel 12:1). Mali izraelski narod, djeca Danijelovog naroda, pokazatelj su rada označavajući blizinu Božjeg kraljevstva. A vrijeme nevolje je još jedan znak, i još dva dodaju se: „mnogi će juit amo-tamo i znanje će se povećati” (redak 4).

Ovi znakovi blizine ispunjenja Abrahamskog obećanja su očiti već više od 100 godina! Klasa opisana kao “mudri” strpljivo će čekati, znajući da će Božji plan ostvariti će svaku Njegovu zamisao. Velika nada protkana kroz Danijelovo proročanstvo je sažeta u recima 2 i 3. “Tada će se probuditi mnogi koji spavaju u prahu zemaljskom; jedni za vječni život, a drugi za sramotu, za vječni prezir.

I oni koji budu mudri zasjat će kao sjajni nebeski svod, i oni koji će mnoge okrenuti ka pravедnosti kao zvijezde uvijek i zauvijek.”

U ovom odlomku su opisane dvije klase. Mudri koji sjaje kao nebeski svod podignuti su u vječni život, kao članovi nevjeste Kristove. Drugi će biti podignuti na “vječni prezir,” pripadnici pale rase koji su bili posebno zli u ovom životu. Njihovi prošli životi će se smatrati prezirom zbog zla koje su počinili. Međutim, svaki pojedinac (bilo da su Neron ili Hitler) imat će priliku za reformu i razvoj vrline u Božjem Kraljevstvu. Ovo je naviješteno u Njegovom obećanju Abrahamu i ratificirano od strane otkupne cijene koju je dao Isus. Ako najrazvratniji pojedinci pokažu napredak i imaju koristi od djela Božjeg kraljevstva, bit će im dan vječni život. Njihova čudesna obnova će biti mjera goleme milosti Božje opskrbljene krvlju Njegovog jedinorođenog sina, da otkupi svakog pojedinca i da mu punu priliku da dobije život!

Veliki prorok Danijel bio je korišten da prenese mnogo uvida koji pomažu našem razumijevanju postupnog odvijanja dubina ljepote koji su sadržani u Abrahamskom Obećanju. Proučavajući ove detalje, mi smo ojačani u veličanstvenoj nadi koja je pred nama.

Zemlja će biti rajski dom za čovječanstvo

Dok razmišljamo o Danijelovim proročanstvima, sjetite se osim toga, dok je bio korišten za prenošenje čudesnih proročanstava, nije mu bilo dano razumjeti veliki dio istih. Detalji, skriveni do Vremena kraja, sada su otkriveni nama. Naša vjera jača dok vidimo kako se Sotonino carstvo uništava i Kristovo uspostavljeno kraljevstvo. Razumijevanje ovoga je prednost pred nama dok stječemo dublje uvide u sam um i srce Boga.

— Tom Ruggirello

Onima Koji Se Boje Moga Imena

„A vama koji se imena moga bojite Sunce pravednosti će ogranuti sa zdravljem pod krilima njegovim, i vi ćete izlaziti i rasti poput teladi iz staje” (Malahija 4:2).

Obećanja od Boga kao što je ovo jesu dokazi utemeljeni na činjenicama koje možemo koristiti za testirati naše pretpostavke i podržati naše obveze prema Njemu. Izražena Božja želja preko Malahije je da poštujemo Njegovo ime. Bog nas poziva da ga anga-

žiramo kao učenjaka (poštovanje) a zatim kao dijete (zai-grano skakati).

Razmotrit ćemo nekoliko Božjih obećanja prenešenih preko Njegovih glasnika: Hošea, Sefanija, Jeremija, Ezekiel, Zaharija i Malahija. Ti “pravi Izraelci” odazvali su se na Božji poziv poštovanjem Boga i vodeći posvećene živote. Božja proročanstva kroz njihova usta pružila su komadiće istine koje, kada ih se poveže, otkrivaju više detalja o dalekom ispunjenju iscjeljenja, izlazećeg sunca pravednosti koje će izlječiti svijet čovječanstva kao što je Bog obećao njihovom ocu Abrahamu.

Hošea – 767 pr. Kr.

U svom braku s Gomerom Hošea je izdržao iskustvo koje je zasigurno razvilo njegov karakter i držalo ga blizu Boga. Hošea poslušnost je bila živa poslanica njegove vjere. Hošea nam daje jedinstvenu alegoriju o svojoj naciji Izrael u braku s Bogom (Hošea 1:2-3). Iako su kao narod, Izraelci bili svojehlavi; bilo je “pravih Izraelaca” poput Hošee među njima.

„Stoga ću je, evo, ja primamiti i odvesti je u pustinju te joj prijazno govoriti. I podarit ću joj odande vinograde njezine, i Akorsku dolinu da bude vrata nade. Ondje će ona pjevati kao u dane svoje mladosti, kao u dane kada je izašla iz zemlje egipatske” (Hošea 2:14,15).

Dok su Božji blagoslovi za prirodni Izrael bili uvjetovani njihovom poslušnošću, u Njegovoj mudrost, On je dao ovu daleku, bezuvjetnu nadu obnove; za kojom su čeznule generacije obitelji i ovlašteni od Njegovog bezuvjetnog obećanja Abrahamu.

Vjera Izraelaca u ovo obećanje povratka u njihovu zemlju bilo je proporcionalno njihovom povjerenju i nadi u Boga kao Izraelovog “muža” (Hošea 2:16). Godine 1878., vjerni Izraelci, s vjerom u ovo proročanstvo, utvrdili su koloniju Petach Tiqvah (hebrejski za „vrata nade”) u Obećanoj zemlji. U Božje vrijeme, Hošea proročanstvo o “vratima nade” bilo je ispunjeno mnogo stoljeća nakon što je dano, u obnovi Izraelskog naroda.

„Ja ću ih otkupiti od vlasti groba, od smrti ću ih otkupiti! Smrti, bit ću pošast tvoja; grobe, bit ću propast tvoja! Kajanje će biti sakriveno od očiju mojih” (Hošea 13:14).

Apostol Pavao citira ovo proročanstvo i proširuje ga na Milenijsko Doba kada bi Adamova (nasljedna) smrt bila iskorištena (1. Korinćanima 15:55). Ali i tamo je postojala opipljiva korist u pukoj nadi ovog proročanstva: nadi iskupljenja. Nada koja je imala moć uzdignuti vjeru svakoga vjerujući Izraelac koji ju je uzeo u obzir.

Možda je bilo namjeravano da ti vjerni Izraelci budu primatelji pouka vjere i postojanosti u knjizi o Jobu, alegoriji za dobrobit svih onih od Božjeg naroda koji ne mogu pomiriti svoja životna iskustva u kontekstu Njegova obećanja (Job 14:12-17). U Jobovim burnim životnim iskustvima, Bog mu je dao mir učeći ga da Mu vjeruje. Nepravde i nejednakosti koje je Job trpio usredotočile su njegov duhovni um na njegovu novu borbu: razlučivanje Božje pravednosti i pokoravanje istoj. Isto što je Bog tražio od Izraelaca.

Prorok Hošea živio je tijekom Asirskog razdoblja.

Prorok Sefanija

Bog može tražiti od nas da izdržimo teška iskustva također, možda kao sredstvo da nas dovede bliže Njemu. Kao Job, kad smo dobro uvježbani na temelju naših iskustava, može postojati veći blagoslov za one koji nas promatraju. Naša izdržljivost, kroz borbu, je „postojanost svetih” (Otkrivenje 14:12). Razvijajmo pronicljivu vjeru koja nam daje ulazak u Božji počinak (Hebrejima 4:1-10).

Kao u Jobovom slučaju, Abrahamovo obećanje pokazuje da je vrijeme Božjeg blagoslova stvarni “dokaz” za to. Iako su prednosti od obećanja bile daleko u budućnosti, svaki prorok se, poput Joba, jednostavno trebao usredotočiti na pravednost Božju pred njima.

Sefanija – 640 Pr. Kr.

„Pjevaj, kćeri sionska, kliči, Izraele! Veseli se i raduj se iz svega srca, kćeri jeruzalemska! JEHOVA je uklonio sudove tvoje, neprijatelja je tvoga odbacio. Kralj Izraelov, baš JEHOVA, u sredini je tvojoj! Nećeš više vidjeti zla! U onaj dan reći će se Jeruzalemu: “Ne boj se!” I Sionu: “Neka ti ruke ne postanu trome! JEHOVA, Bog tvoj, u sredini je tvojoj silan, on će te spasiti! On će se radovati nad tobom pun radosti, umirit će se u ljubavi svojoj, radovat će se nad tobom pjevajući. Sakupit ću one koji žaluju za svečanom skupštinom, koji su od tebe, kojima je sramoćenje toga bilo breme. Evo, u to vrijeme obrisat ću sve koji te tlače, spasit ću one koji hramlju i okupit ću one koji su prognani i pribaviti im hvalu i slavu u svakoj zemlji gdje su bili osramoćeni. U ono vrijeme ja ću vas ponovo dovesti, baš u ono vrijeme ja ću vas sakupiti! Tada ću vam dati ime i hvalu među svim narodima zemlje, kad otklonim sužanjstvo vaše pred očima vašim”, govori JEHOVA” (Sefanija 3:14-20).

Sefanijino proročanstvo bilo je još jedna točka svijetla točka, molitva nade recitirana u izraelskim sinagogama i vjernim domovi od tada. Obećavalo je obnovu izraelskog naroda, zaštitu, ljubav i divljenje njihovom moćnom Bogu. To je obećavalo njihovo ponovno okupljanje, i konačno njihovo uzvišenje među svim narodima zemlje. Bilo je to obećanje da će njihova patnja završiti. Bilo je to obećanje “sve u jednom” koje je uključivalo vraćanje Izraelaca natrag Bogu. Počelo bi s njihovim povratkom u Obećanu zemlju, što vidimo kako se događa danas.

„Stoga čekajte mene”, govori JEHOVA, “do dana kad ustanem na grabež; jer je moja odluka da se sakupe narodi, da mogu sakupiti kraljevstva, da na vas izlijem jarost svoju, baš svu žestinu svoje srdžbe jer će ognjem moje ljubomore biti sva zemlja prožderana. Jer ću tada povratiti narodima čist jezik, da svi mogu prizivati ime JEHOVINO i služiti mu jednodušno” (Sefanija 3:8,9).

Ova snažna poruka bila je još jedan trag da bi spas Izraela bio dio većeg plan za spas svih obitelji na Zemlji. Prilika da Izrael postane “osobito dragocjen iznad svih naroda: jer sva je zemlja moja:” (Izlazak 19:5) bio je primarni dio Božjeg bezuvjetnog obećanja Abrahamu. I Bog je to potvrdio svojim govorom izravno Židovskom narodu kroz riječi ovog proročanstva.

Izraelcima bi bio poznat širi koncept spasenja koji je bio skriven u njihovom Jubilarnom zakonu. Na jubilarnoj slici, Izraelci bi znali da je zemlja oduvijek bila Božja zemlja (Levitski zakonik 25:23). Prema tome, to bi Mu se vratilo iz Njegovog najma poganskim nacijama, ali ne do procesa njihovog uništenja na početku Izraelskog uzvišenja. Tek tada bi Bog vratio zemlju ponovno okupljenoj naciji Izraela; zjenici Njegovog oka. Ovaj proces je započeo 1914. godine Ljeta Gospodnjeg prije 100 godina!

Jeremija – 627 pr. Kr.

„Evo, dolaze dani”, govori JEHOVA, “kad ću s domom Izraelovim i s domom Judinim sklopiti novi savez...“staviti ću Zakon svoj u nutrinu njihovu i upisati ga u srce njihovo. I ja ću biti Bog njihov, a oni će biti narod moj” (Jeremija 31:31-34).

Pomirenje je bio koncept koji je bio ritual svake godine za Izraelce u Tabernakulskim žrtvama Dana Pomirenja. Ovaj odlomak iz Svetog pisma, više od bilo kojeg drugog, obećao je pomirenje za Izraelski narod sa Bogom. Ide dalje do detalja kako će biti provedeno - promjenom srca Izraelskog naroda.

Poganinu je teško zamisliti krizu identiteta koja je postojala u svakom Izraelcu dok su se nadali ovom obećanom Novom savezu. Ako su oni stvarno bili Božji izabrani narod, zašto je pustio svoj narod da tako teško pati to-

Jeremija (u Izraelu) i Ezekiel (u Babilonu) bili su proroci koji su živjeli u isto vrijeme, Jeremija je bio stariji od Ezekiel.

kom povijesti? Jesu li i dalje bili kažnjavani za njihove grijehе? (Levitski zakonik 26:14-46). Jaz između Božjih obećanja i vidljive stvarnosti donio je brodolom vjere mnogih od Izraelskog naroda.

Ali Jeremija je bio glasnik drugoga para obećanja od Boga. Ova proročka obećanja bi priznala važnost strpljenja i vremena u Božjem planu za spasenje svijeta kroz Njegovu ljubav prema Njegovim izabranima, Izraelskom narodu.

„Tješite, tješite narod moj”, govori Bog vaš. „Govorite prijazno Jeruzalemu i doviknite mu da je borba njegova završila, da mu se nepravda oprostila, jer je iz ruke JEHOVINE dvostruko primio za sve grijehе svoje” (Izaija 40:1,2). „U one dane i u ono vrijeme”, govori JEHOVA, „tražit će se nepravda Izraelova, i neće je biti, i grijesi Judini, i neće se naći; jer ću ja oprostiti onima koje sam zadržao” (Jeremija 50:20).

Ova dva proročanstva otkrivaju da bi došlo vrijeme kada bi Izraelskom narodu grijesi bili oprosteni i Božja naklonost im se vratila. Ali za prosječnog Izraelca, ova obećanja je bilo teško spojiti u privid reda da pruži kontekst za njihovu vjeru; vjeru koja bi mogla pobijediti prividne nepravde i nejednakosti u njihovoj teškoj stvarnosti.

Danijelov život bio je savršeni slučaj koji je potvrdio nadu za svakog vjerujućeg Izraelca. Zarobljen kao dijete, nepravda njegovog zarobljeništva mu je oduzela formativne godine među njegovim vlastitim narodom u svojoj zemlji. Danijel bi mogao na njegovo zarobljavanje gledati kao na tragično traćenje inače obećavajućeg

života. Umjesto toga, on je ozbiljno proučavao Jeremijina proročanstva i molio se za rast njegove vjere i znanja u detaljima Božjih obećanja.

Danijel je zamolio Boga za razumijevanje Jeremijinog 70-godišnjeg proročanstva i Bog mu je odgovorio izlivši bogat blagoslov (Jeremija 25:11, Daniel 9:1-2). Slično kao priča o Jobu, Danijelova životna iskustva poslužila su kao još jedan primjer vjere koju je Bog tražio u srcu svakog Izraelca.

Ezekijel – 597 pr. Kr.

„I duh svoj stavit ću u vas, i učiniti da hodite po mojim odredbama; i provodit ćete sudove moje i izvršavati ih. I prebivat ćete u zemlji što sam je dao očevima vašim; i bit ćete narod moj, a ja ću biti Bog vaš” (Ezekijel 36:27,28).

Vau, svaki vjerujući Izraelac želio je osjetiti ovaj Božji duh u njima. Ali kada bi to bilo? Ezekiel proriče da će Bog staviti svoj duha unutar Izraelskog naroda, i ovaj utjecaj Njegovog duha bi ih tada natjerao da se pokoravaju Božjim zakonima i drže Njegove presude.

Kako je Bog mogao natjerati Izraelski narod na to da učine nešto potpuno suglasno? Možda blagoslivljajući ih kao naciju i čineći svoj blagoslov očitim ostalim ljudima da je Bog s Izraelom!

Zaharija – 520 pr. Kr.

„Ovako govori JEHOVA nad vojskama: “U one dane *dogodit će se* da će deset ljudi od naroda svih jezika hvatati, baš hvatati za skut onoga koji je Židov govoreći:

‘Idemo s vama, jer smo čuli *da* je Bog s vama’ (Zaharija 8:23).

Nadala se svaka vjerna Izraelska majka da ovo bude istina. Nježno bi vodila njenu djeca u idealizmu ovog obećanja i ohrabrila svako da razvije svoje najbolje dijelove karaktera u pravednosti, da budu spremni za ponovno primite i sudjelovanje u naklonosti Božjoj.

Realnost ovog obećanja je da će ostatak svijet čovječanstva morati otići u Izrael primiti blagoslove Novog saveza. Uz Božju naklonost, Izraelski će narod biti na vrhu iznad naroda, ali narod Izraela također će biti na vrhu hijerarhije moći na zemlji u Božjem Kraljevstvu. Božje obećanje Abrahamu je bilo da se svi narodi na zemlji budu blagoslovili kroz njegovo sjeme. Jedan od načina na koji će se blagosloviti je odlazeći u Jeruzalem kako bi primili blagodati obećanih blagoslova.

„Ovako govori JEHOVA nad vojskama: Još će se dogoditi da će dolaziti narodi i stanovnici mnogih gradova. Stanovnici jednoga grada ići će u drugi govoreći: ‘Pođimo žurno moliti pred JEHOVOM i tražiti JEHOVU nad vojskama! I ja ću ići!’ Da, mnogi će narodi i moćne nacije doći tražiti JEHOVU nad vojskama u Jeruzalem i moliti pred JEHOVOM” (Zaharija 8:20-22).

Jeruzalem će biti grad istine i svjetla kojemu će svi narodi doći i primiti blagoslov Abrahamovog obećanja. Ironično, ovaj blagoslov će prvenstveno doći od vlade s vodstvom koje će uključivati primatelje izvornog obećanja: Abrahamu, Izaka, Jakova, i Josipa (Zaharija 12:5-6, Mihej 5:5).

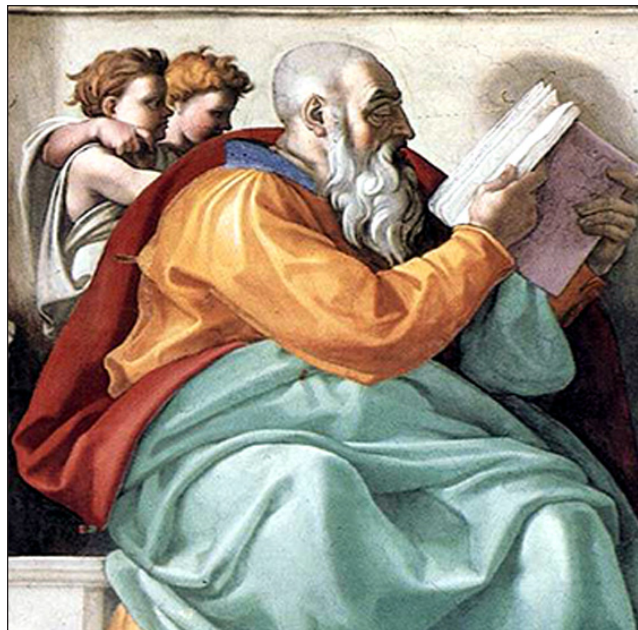
„I dogodit će se, *da* kao što ste bili prokletstvo među poganima, dome Judin i dome Izraelov, tako ću vas spasiti i bit ćete blagoslov! Ne bojte se, *nego* neka vam ojačaju ruke!” (Zaharija 8:13).

Izraelski narod će biti spašen i ojačan da bude blagoslov i tako biti dio ispunjenja Božjeg obećanja njihovom ocu Abrahamu.

Malahija — 420 pr. Kr.

„Donesite čitavu desetinu u riznicu da u mojoj kući bude hrane. Tada me time iskušajte, govori JEHOVA nad vojskama, neću li vam otvoriti ustave nebeske i izliti na vas blagoslov za koji neće biti dovoljno mjesta da ga primite... Tada će vas svi narodi zvati blaženima, jer ćete biti zemlja ugodna, govori JEHOVA nad vojskama” (Malahija 3:10,12).

Ovo je jedno od posljednjih obećanja naciji Izraela prije nego što će doći Mesija nekih 450 godina kasnije. To je obećanje velikog blagoslova Izraelu jer je jednostavno poslušao Boga. Bog moli izraelski narod da ga “iskuša” testiranjem istinitosti ovog obećanja. Trebali bismo provjeriti i istinitost ovog obećanja (Izaija 1:18).

Zaharija, prorok nakon Babilonskog sužanjstva.

Zaključak

Sada, u duhu izraelske tradicije, malo samorefleksije. Da li je Abrahamsko Obećanje promijenilo način na koji živimo, kao kod Abrahamu? Usmjeravamo li svoju vjeru na pravednost Božju borba nad našom borbom razočaranja, kao Job? Da li Abrahamsko Obećanje zadovoljava sve naše čežnje (1. Ljetopisa 28:9)? Je li dovoljno snažno u našem srcu da se odazovemo na naše nade i naše snove u vezi naših voljeni i za svijet čovječanstva? Vjerujemo li u Božje vrijeme, poput Danijela? Ako je tako, ušli smo u sam Božji mir i On će nam dati počinak vjere (Hebrejima 4:9-11). Blagoslovljeni smo što živimo na samom vrhuncu velikog ispunjenja ovog lijepog obećanja za spas svih!

Tenzija vjere bilo kojeg pojedinog Izraelca kroz povijest je bila borba s onime što je svaki znao da je istina: ono što su čuli od proroka i što bi njihov kralj i njihovi rabini podijelili s njima. Doživjeli su ekonomske borbe, društvene borbe, borbe za vjeru i nadu. Bog je želio da se Izraelci pouzdaju u Njega: u Njegovoj pravdi da im sudi, u Njegovoj ljubavi da ih čuva, u Njegovoj milosti da im oprost, i u Njegovoj moći da ih spasi.

Da bi bilo koji Izraelac bio uspješan, prvo su morali razumjeti svoj osobni ugovor s Bogom (Mihej 6:8) i onda razumjeti Izraelov Savez Zakona s Bogom (Izlazak 19). Nadalje, morali bi pogledati mimo idiosinkrazije svakog proroka, kralja ili rabina, “čuti” istinu riječi Božje s njihovim duhovnim uhom razumijevanja.

„I dogodit će se na taj dan, govori JEHOVA, *da* ćeš me zvati: “Iši”, i nećeš me više zvati: “Baali [Gospodar]...I posijati ću je sebi u zemlji, i bit ću milosrdan prema njoj

koja nije zadobila milosrđe, i reći ću *onima koji* nisu moj narod: ‘Ti si moj narod!’, a oni će reći: ‘Ti si moj Bog!’” (Hošea 2:16,23).

Neko vrijeme nakon što je Bog dao svoje bezuvjetno obećanje Abrahamu, Izraelski narod postao je neposlušan, nepokoran i samovoljan. Bog ih je čuvao kao “gospodar.” Ali baš kao što je Bog obećao da će jednog dana biti Izraelov “muž,” On je također dao svog jedinorodenog sina biti našim mužem. Baš kao što je dao svojim prorocima djelo koje treba obaviti, On nam je dao djelo za obaviti – da budemo Njegovi glasnogovornici kao Njegovi svećenici i kraljevi u Njegovom svetom Kraljevstvu.

Posvetimo Boga u svom životu, razaberimo njegovu pravednost i odgovorimo na Njegove molbe za naše povjerenje u njegova obećanja (Psalmi 1:2-4).

— Todd Alexander

Malahija, posljednji prorok Starog zavjeta